

B. REGISTERED No. 153.

શ્રી

જૈન ધર્મ પ્રકાશ

અનુક્રમણિકા.

{ સંવત-૧૯૮૦ }

૧. જાતા અધ્યાત્મી તે જાણો. (સુનિ કસ્તુરવિજય)	૭૧
૨. કુસંધે હેર વર્તાવ્યો. , ૭૬	૭૬
૩. જેમ યુવકોને ઉદ્દેશીને ઉપદેશ.... (સ. ક. વિ.) ૭૮	૭૮
૪. પ્રેક્ષાત્તર..... (પ્રાચીન પત્રઉપરથી) ૮૦	૮૦
૫. તત્વાર્થનું રહસ્ય-વાર્તારૂપે. (ચીમનલાલ દ. શાહ).... ૮૬	૮૬
૬. સુંદર જાળવચનામૃત. (ભાઈલાલ સુંદરજી) ૮૮	૮૮
૭. જાગીઓના યુવર્ણ વચનોની માળા. (ચુ. સો.) ૮૯	૮૯
૮. દાન..... (સુનિ. ન્યાયવિજયજી) ૯૦	૯૦
૯. નાની ભૂલનું મોટું પરિણામ. (નંદલાલ લલુભાઈ) ૯૧	૯૧
૧૦. લપચિંતવનનો કાચાત્સર્ગ..... ૯૭	૯૭
૧૧. શ્રી તળાબમાં તાળધ્વજગિરિ ઉપર પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ. ૯૮	૯૮
૧૨. વર્તમાન સમાચાર..... ૧૦૭	૧૦૭
૧૩. પુસ્તકોની પહોંચ..... ૧૦૮	૧૦૮

પ્રગટકર્તા

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૧-૮-૦૦ શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભા.

પોસ્ટલ રૂ. ૦-૪-૦૦

ભાવનગર.

ભાવનગર-‘શારદાવિજય’ પ્રેસમાં શા. મટુલાલ લશ્કરભાઈએ છાપ્યું.

અમારું પુસ્તકપ્રતિષ્ઠિ શાતું:

૧ છપાય છે.

૧. શ્રી ઉપનિષદિ લઘુપ્રપંચા કથા લાપાંતર-વિભાગ ૨ નો.
 ૨. શ્રી ત્રિપદિ શલાઠા પુરુષ ચરિત્ર લાપાંતર. પર્વ ૭-૮-૯ (આવૃત્તિ ત્રીજી)
 ૩. શ્રી ધર્મજ્ઞાન દેશના. પ્રાકૃત, સંસ્કૃત છાયા સાથે.
 ૪. શ્રી વિવશિદ્ધાના રાસતું સહસ્ય. (ઝૈન ધર્મ પ્રકાશમાંથી)
 ૫. શ્રી ત્રિપદિ શલાઠા પુરુષ ચરિત્ર લઘુપ્રપંચ. પર્વ ૩ થી ૬. (આવૃત્તિ ૩ છ.)
 ૬. શ્રી લોચ પ્રબંધ લાપાંતર.
 ૭. શ્રી ઉત્તરાધ્યયન સૂત્ર. મૂળ, સાર્થ, કથાઓ સહિત.
 ૮. નવાતુ યાત્રાનો અનુભવ. (આવૃત્તિ બીજી)
 ૯. શ્રી ઉપદેશ પ્રસાદ લાપાંતર. ભાગ ૬ થો. (આવૃત્તિ ત્રીજી)
૨. તૈયાર થાય છે.

૩. શ્રી હેમચંદ્રાસાર્થ ચરિત્ર

૧. શ્રી પ્રકરણ પુણ્યભાષા. વિભાગ ૩ નો. (નાના નાના પ્રકરણો-સાર્થ.)
૨. શ્રી દિગ્માના તીર્થોની તીર્થભાષા. (સાર્થ)

લેખકોને વિનંતિ.

જ્યોતિષશલાઠા પુરુષ ચરિત્ર લાપાંતર હવે પર્વ ચાલી શકે છે. હવેક ઝૈનધર્મધુમોળે મહારથ રાખવા લાયક છે.

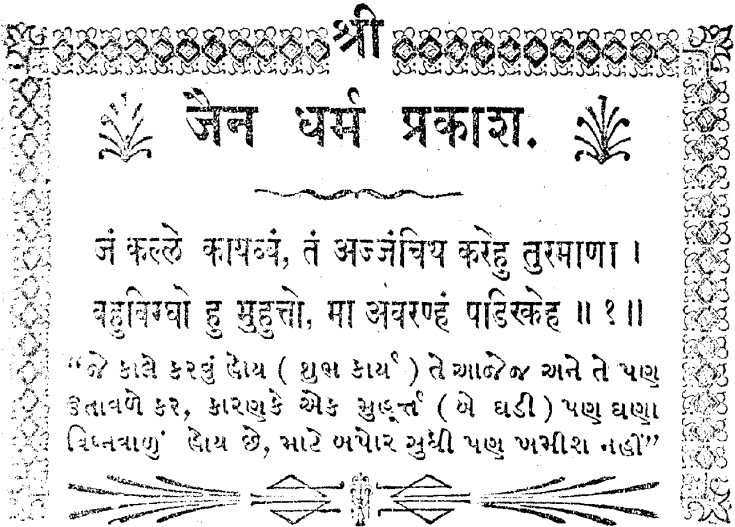
જેમણે ૧ લો. પર્વ ૧-૨. શ્રી પ્રપચલેખ-અન્જેતનાથ ચરિત્ર. ૩-૪-૫ વિભાગ ૨ નો. પર્વ ૩ થી ૬. શ્રી સંકલનાથજીથી સુનિષ્ઠવત સ્વામી મુખીના ચરિત્ર. ૨-૪-૫

જેમણે ૬ નો. પર્વ ૭-૮-૯. ઝૈન રામાયણ અને ૨૧-૨૨-૨૩ મા અનુવા ચરિત્રો. ૪-૫-૬

જેમણે ૭ થો. પર્વ ૧૦ સુ. શ્રી સુદર્ભીર સ્વામી ચરિત્ર. ૨-૮-૯

જેમણે વિભાગકાથે મંજારનાથ પામે ૬. ૨૧) લેવામાં આવ્યો. વિભાગ બીજા પર્વની તૈયારી આપુણિ આપે છે, તે અદ્યપચલ પછી અદ્ય વિભાગમાં લખે છે. જેમણે રામાયણ મંજારનાથ લેવા કીધ છે એટલું જાણમાં રાખવો.

જેમણે પર્વ લાપાંતર ૧૭, આપના રામાયણકું છે, તેમાં શ્રી અંબુસ્વામીનું ચરિત્ર ૧૬ કથાઓ સાથે જ્યેષ્ઠ બીજા આચાર્યોનાં ચરિત્રો છે. ૧-૮-૯

વર્ષ ૬૦ મું.] જેઠ-સંવત ૧૯૮૦. વીર સંવત ૨૪૫૦. [અંક ૩ નં.

ખરા અધ્યાત્મી તે જાણે.

કવ્યાક્ષી.

પ્રભુ શ્રી વીરની વાણી, સમાણી છે હીરે જેને;
જણાણી છે ક્રિયામાંહી, ખરા અધ્યાત્મી તે જાણે. ૧
નિશ્ચય નય જાણુ રાખીને, વ્યવહારે મુખ્યતા ધારે;
ઉભય નય ધારતા હૃદયે, ખરા ૨
ક્રિયા ને જ્ઞાનથી સિદ્ધિ, કથી છે કેવળી પ્રભુએ;
ન ત્યાગે એકને પણ જે, ખરા ૩
શુદ્ધ ને દેવની આણી, અખિલ શુભધામ દેનારી;
ન ખાટે ને થઈ શાણી, ખરા ૪
વિચારી જ્ઞાત નયને જે, અનેકાંતિક મારણમાં;
નિરંતર મગ્ન થઈ મહાલે, ખરા ૫

શ્રી રીત ધાર પ્રકાશ.

શબ્દ નવ અર્થ નવ વર્ણ, દ્રવ્ય પદ્યોન શુભુગાળથી;	
વિચિત્રતા ભાવને ભજતા,	ખરાં ૬
સુદૃઢતાનંદતા છોડી, વિષયથી જે રહી અગાગા;	
આત્મા આનંદતા ધારે,	ખરાં ૭
જીવાદિ તત્ત્વ નવને જે, સ્વરૂપે ઓગળી કરીને;	
હેયોપદેયતા ધરતા,	ખરાં ૮
કુનયનો માર્ગ છોડી ને, સુનયના માર્ગમાં રમતા;	
નિરંતર શુદ્ધ શ્રદ્ધાથી,	ખરાં ૯
નથી જ્યાં હોય ને માયા, નથી જ્યાં માનની છાયા;	
સરળતા ધારતા દૃઢયે,	ખરાં ૧૦
ન વૃત્તિ ધારતા ગદગી, સદા જ્યાં ચિત્ત ને વાચા-	
તણા વ્યાપાર સમ હોયે,	ખરાં ૧૧
ચતિ ગંભીરતા ધારી, સદા સત્વોના ઉપકારી;	
સ્પૃહાને મૂળથી મારી,	ખરાં ૧૨
ઉચિત આચાર ના છોડે, અનીતિથી રહી અગાગા;	
સદા ભાષા વહે સાચી,	ખરાં ૧૩
કર્મના રૂપને બાણી, સત્ત્વપર ધારીને કટણી;	
તુરત સુમાર્ગ દેખાડે,	ખરાં ૧૪
વિપત્તિ ને સંપત્તિમાં, જણાયે શોક ના ખુશી;	
ચત્તથી શાંતિમાં વિગરી,	ખરાં ૧૫

મુનિ કસ્તુરવિજય.

કુસંગે કેર વર્તાવ્યો.

કેવલાતી.

જમાનો હાલનો જોતાં, વણો જોડો જણાયે છે;	
અકલ સંસારયાત્રીમાં, કુસંગે કેર વર્તાવ્યો.	૧
નથી હોઈ દેશને છોડ્યા, નગર કે ગામના છોડ્યાં;	
નથી હોઈ બાળને છોડી, કુસંગે કેરો	૨
સાવ ને રંક નાં છોડ્યા, ન છોડ્યા ત્યાગી ને જોગી;	
પરસ્પર લાઈ લાઈમાં, કુસંગે કેરો	૩

કુસંપે કેર વરતાવ્યો.

૭૭

પિતા ને પુત્ર જોવા પણ, પરસ્પર શત્રુતા ધરી;	
દીધે છે જનથી મારી, કુસંપે કેર૦	૪
પોતાનું નહ કાપીને, અસંગળ અન્યનું કરવું;	
લણાવી પાડ બહુ જોવા, કુસંપે કેર૦	૫
ધર્મના ધાર્મમાં સઘળે, કરાવી કલેશ ને અવડ;	
પરસ્પરમાં લડાવીને, કુસંપે કેર૦	૬
કુચિતમાં નાખવા માટે, કુણુદિ આપીને સહુને;	
ધર્મની ભાવના તોડી, કુસંપે કેર૦	૭
ધર્મ શ્રદ્ધા ખસેડીને, હૃદય કાઠા બતાવીને;	
પુણ્યનો માર્ગ ભુલાવી, કુસંપે કેર૦	૮
અકલના આંધળા કીધા, હિતાહિત ના શકે જોઈ;	
કરીને લાભથી અળગા, કુસંપે કેર૦	૯
ધર્મથી રનેડથી ધનથી, આહુથી પણ ચુકાવીને;	
કર્તા છે હાલ બહુ ભુંડા, કુસંપે કેર૦	૧૦
કરી છે હાળી હુનિયાને, સહુ સુખો હરી લઈને;	
દુર્દશા દેશને આપી, કુસંપે કેર૦	૧૧
રોજે કોઈ ના વધો જગમાં, મારાથી ધર્મ કે ધનમાં;	
વિચારી આહતા ભુંડું, કુસંપે કેર૦	૧૨
શણી જનની કરે નિંદા, તેમને પાડવા હલકા;	
વધારી ખુબ ઈર્ષ્યાને, કુસંપે કેર૦	૧૩
છોડાવી કુળ મર્યાદા, સહુ ત્યાગી ને ભોળીની;	
વાળીને વિપરીત વાટે, કુસંપે કેર૦	૧૪
કરીને કામ નીચાતાં, સમજતા કીક મેં કીધું;	
તુરત આનંદ આપીને, કુસંપે કેર૦	૧૫
વિપદમાં અન્યને નાંખો, જન્મથી જોજ શીખવાટે;	
ચત્રથી સંપત્તા શત્રુ, કુસંપે કેર૦	૧૬

મુનિ કરતુરવિજય.

સંડજન જુજન વિષે.

ખળ સજન હોય આઠ નવ, અંક સમાન વિચાર;
 હીયુન ત્રિયુન કેની અતુર્ગન, બધત ઘટત જોક તાર. ૧
 આ હુકનો શાવાર્થ યથાર્થ વિચારશે. ગંભીરતાવાળો છે. પ્રસંગે વિશેષ
 સૂચ્ય જણાવશે. તંત્રી.

જૈન યુવકોને ઉદ્દેશીને ઉપદેશ.

યુવકો ! તમે દેશ સમાજ અને શાસનની ઉચ્ચની આશરૂપ છે. તમારામાં બળ, ઉત્સાહ અને શુભેચ્છાઓ છે. તમે તમારામાં અઢતા લોહી ચાકે તમારે નીચા ને પ્રભાવિતના કાળના માથે, પડીકાની સેવાદિક માર્ગાનુસારીપણું અનુસરવા જેટલું ધૈર્ય આવે, તથા વીતરાગ પરમાત્માએ પ્રકાશેલો પવિત્ર ધર્મ પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય ગંભીરતા, આશયતા, ઐશ્વર્યતા, જનપ્રિયતા, હૃદયની કોમળતા, પાપ-લવચીરતા, અશકતા, સુદ્ધશિષ્યતા, લગ્નમગ્નતા, દયાળુતા, મધ્યસ્થતા, નિર્વિક્ષતા, શુણ્ણિયતા, સત્વરસિકતા, શુભતા, તીર્થદર્શિતા, વિશેષતા, વૃદ્ધાનુચારિતા, વિનીતતા, દૃઢતા, પરહિતરસિકતા, અને કાર્યદક્ષતા વિગેરે ઉત્તમ ગુણોનું સતત સેવન કરવાનું દ્રઢ લક્ષ્ય થાય તો તમારા આત્માની ઉન્નતિ ચારી રીતે થયા વગર નજ રહે. તમે ભાઈઓ સાખી-અનુભવી-વૃદ્ધ વડીલોથી અજગા-અતરા રહેતા હોવાથી જૈનશાસનનું ખરું રહસ્ય યથાર્થ બહારી શકતા નથી, તથા સર્વજ્ઞ ભગવાંને પ્રકાશેલો તત્ત્વો ઉપર દ્રઢ આસ્થા-પ્રતિષ્ઠિતિ રાખી શકતા નથી, અને તથાવિધ ચારિત્ર-સંયમ બળને ફેળવી શકતા નથી; તેથી આયક્ષેત્ર, મનુષ્યજન્માદિક દુર્લભ સામગ્રી પામ્યા છતાં જોઈએ એવી આત્માની ઉન્નતિ સરલતાથી સાધી શકતા નથી. તત્ત્વર્થ-શાસ્ત્રમાં સમ્યક્ દર્શન (સમ્યકત્વ) જ્ઞાન અને ચારિત્ર સંયુક્તનેજ મોક્ષમાર્ગ કહ્યો છે. તે વગર જમ્મે તેવી હલકરણીથી જન્મમરણાદિક દુઃખના સર્વથા અંતરૂપ મોક્ષ પ્રાપ્ત થઈ શકતો નથી. પવિત્ર ધર્મકરણીવડે પાપ ને મહાદીન વાસનાનો અંત આવે છે. રહ્યાપણ ભરી અહિંસા (દયા), સંયમ અને તપ એ ધર્મનું લક્ષણ કહ્યું છે. તેમાં દ્રઢ આદર કરનાર મુમુક્ષુ જનોને દેવ દાનવાદિક નમસ્કાર કર્યા કરે છે. મન વચન કાયાને કાણમાં રાખી સૌએ યથાશક્તિ ધર્મકરણી સદા કરવી જોઈએ. યુદ્ધ દેવ-શુરવી સેવાબક્તિ, જીવદયા, શુભ પાત્રને યથોચિત દાન, શુણ્ણિજનો ઉપર નિઃસ્વાર્થ પ્રેમ, અને શાસ્ત્રનું પઠન-શ્રવણ-મનન કરતા રહેવાથી મન વચન કાયા પવિત્ર થઈ શકે છે, જોટલે અંતરના દોષ દૂર થતાં પૂર્વેકિત દર્શન જ્ઞાન ને ચારિત્ર લક્ષણ ધર્મની પ્રાપ્તિ થઈ શકે છે; અર્થે જોજ આ મનુષ્યજન્માદિક દુર્લભ સામગ્રી પામ્યાનું ઉત્તમ ફળ છે. સંયમકલિત જીવાદિકનો વિવેકભર્યો વિચાર કરવો એ બુદ્ધિ પામ્યાનું ફળ છે, સંયમકલિત તપ તપ જત નિયમાદિકનું સેવન-પાલન કરતા રહેવું એ દેહ પામ્યાનું ફળ છે, વિવેકપૂર્વક પાત્રને દાન દેવું એ પૈસા પામ્યાનું ફળ છે.

જૈન સુવર્ણને ઉદ્દેશીને ઉપદેશ.

૭૬

અને અન્યને પ્રીતિ ઉપજે એવાં હિતચચન કહેવાં એ વાચા પામ્યાનું કૃણ છે. એ સુઘની વાત તરફ દુર્લભ કરીને બહુધા નારદવૃત્તિવડે એકખીજતને લડાવી -અવધે રસતે દોરી બુદ્ધિનો દુરૂપયોગ કરવામાં આવે છે. જરૂરીયાતો ઘટાડી મન ને કન્દ્રિયના દમન રૂપ સંયમ-માર્ગ સેવવાને બદલે સુખશીલતાથી મન ને કન્દ્રિયોને મોકળી મૂંઝી અસંયમને પુષ્ટિ આપવામાં આવે છે. સુખાતને કાન કેમને બદલે બહુધા કુપાતને પાંખી પિનાતો ગેરઉપયોગ કરવામાં આવે છે; અને હિત મિત સત્ય મિષ્ટ મધુરી વાણીવડે અન્યને સંતોષવાને બદલે નીર જેમાં તીક્ષ્ણ ને કટુક વચનોવડે પરને સંતાપવામાં આવે છે. પવિત્ર જિનસાહુનું 'અર્ચં રહસ્ય નહીં બાણવાનું' અને હૃદયમાં નહીં અવધારવાનું એ અસ્પૃશ્ય પરિણામ છે.

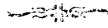
પરિપક્વ બુદ્ધિને શ્રદ્ધાવાળા સુશીલ વડીલ જનોને અનુસરી ચાલવાથી પુરક પ્રકૃત્યો ! તમારામાં અધિકાધિક સદ્ગુણો આવશે, પણ તેમનાથી અતડા ને અતડા રહેવાથી તો તમે તેવા સદ્ગુણો મેળવવા ભાગ્યેજ યોગ્ય બનશો.

શુદ્ધ દેવ શુદ્ધ ને સંઘ-સાધર્મી જનોની સેવા ભક્તિ અતિ આદરપૂર્વક કરવાથી, તેમની સ્તુતિ-પ્રશંસા કરવાથી તેમના જેવા ઉત્તમ ગુણો તમારામાં સહેજે સંક્રાન્ત થઈ શકશે. જેમ બને તેમ દ્રઢ ટેકથી શ્રાવકયોગ્ય પાંચ અ-શુદ્ધતા, ત્રણ શુભુદ્ધતા અને ચાર શિક્ષાત્રતાનું યથાવિધિ પાલન કરવા ઉચ્ચ-માઘ થાઓ. કુશ્રદ્ધા કે અશ્રદ્ધા રૂપ મિથ્યાત્વ-મેલનો સર્વથા ત્યાગ કરો. ભ-શ્વસદ્ય, પેયાપેય, ગમ્યાગમ્ય, હિતાહિતનો ભઝીપેરે વિવેક રાખતાં શિખો. બાવીશ અભદ્ય ને બત્રીશ અનંતકાયને સમજી તજો. વિદેશી દવા ને અભદ્ય માંસલે (ખીણી) તજો. પરસ્ત્રીગમન ને વેશ્યાગમન તજો તથા ચોરી ભુગાર ને સફનો છંદ તજો. તમે પોતે ઉત્તમ જ્ઞાની ને સુશીલ જનોનો સમાગમ કરી ખરા શ્રાવકયોગ્ય ગુણ મેળવો. જ્યાં સુધી તમે પોતે ધર્મપ્રાપ્તિને યો-ગ્ય પાત્રતા મેળવવામાં પ્રમાદ કરશો ત્યાં સુધી તમારી જાતને સુધારી શકશો નહીં, તો પછી ખીજ તમારા મિત્ર-સ્વજનાદિકને ક્યાંથી સુધારી શકશો ? સ્વદે-શ, સમાજ ને શાસનની સેવા કરવાની તમને હોંશ હશેજ, પણ તેને સફળ કરવા માટે ઉપર જે દિશા-માર્ગ બતાવેલ છે તેને ખુબ લક્ષ્યપૂર્વક સમજી, આદરવા સદા ઉત્સુક બંનો !

ઈતિથમ્

સન્મિત્ર કર્પૂરવિજયજી.

→→ પ્રશ્નોત્તર. ←←

(એક હાથે પત્રપરથી લીધેલ છે. દરેક પ્રશ્નના ઉત્તરમાં
સિદ્ધાંત વિગેરેની સાચી આપેલ છે.)

પ્રશ્ન ૧-નવકારના પહેલા પદના પાઠ કેટલા ને અર્થ કેટલા .

ઉત્તર-નવકારના પહેલા પદના પાઠ ૭ ને અર્થ ૭ શ્રી ભગવતીસૂત્રની
ટીકામાં કહ્યા છે.

પ્રશ્ન ૨-ઈરિયાવહીના મિચ્છામિદુકકરં કેટલા ?

ઉત્તર-ઈરિયાવહીના મિચ્છામિદુકકરં ૧૮૨૪૧૨૦ શ્રીઆવરણક સૂત્રમાં કહ્યા છે

પ્રશ્ન ૩-જીવને જઘન્ય ઉપયોગ કેટલા હોય ?

ઉત્તર-જીવને જઘન્ય ઉપયોગ એક હોય-આદારોપયોગે સિદ્ધે ત્યારે
શ્રી ઉવવાઈ ઉપાંગમાં કહેલ છે.

પ્રશ્ન ૪-દેવતાને નિદ્રા આવે કે નહીં ?

ઉત્તર-દેવતાને નિદ્રા ન આવે એમ શ્રી રાયપસેણી સૂત્રની ટીકામાં કહ્યું છે.

પ્રશ્ન ૫- દેવળી સમુદ્ધવાત કરતાં કેટલા સમય અણાહારી હોય ?

ઉત્તર-દેવળી સમુદ્ધવાત કરતાં ત્રીજો ચોથો ને પાંચમે સમયે અણાહારી
હોય. શ્રી ઉવવાઈ સૂત્રમાં તે કહ્યું છે.

પ્રશ્ન ૬-પાંચે ઈંદ્રિયોનો જઘન્ય ને ઉત્કૃષ્ટો વિષય કેટલો હોય ?

ઉત્તર-પાંચે ઈંદ્રિયોનો જઘન્ય વિષય અણુગત્તા અસંખ્યાતમા ભાગને
હોય. ઉત્કૃષ્ટો શ્રોત્રેંદ્રિયનો ૧૨ યોજન, ચક્ષુર્દ્રિયનો લાખયોજન ઝાઝેરો,
ગ્રાહુર્દ્રિયનો, રસેંદ્રિયનો ને સ્પર્શેંદ્રિયનો-ગ્રણેનો નવયોજનનો હોય. એમ શ્રી
પદ્મપણ્ડિતના પદ ૧૧ માં માં કહેલ છે.

પ્રશ્ન ૭-શ્રી અનુત્તરવિમાને જાય કે નહીં ?

ઉત્તર-શ્રી અનુત્તરવિમાને જાય. પદ્મવણ્ણ પદ ૧૩ માં માં કહેલ છે.

પ્રશ્ન ૮-ગુપ્તરવર ઠીપમાં વસતા ગુપ્તયો કેટલે દરથી સૂર્યને દેખે ?

ઉત્તર-ત્યાંના ગુપ્તયો ૨૧૩૪૫૩૦ યોજનથી સૂર્યને દેખે. સૂર્ય પદ
એકરો પ્રકાશ કરે. પદ્મવણ્ણ પદ ૧૫ મામાં કહેલ છે.

પ્રશ્ન ૯-તિર્યંચ વૈકિય શરીર કરે તો કેવડું કરે ?

ઉત્તર-તિર્યંચ વૈકિય શરીર કરે તો શાતપૃથકાચ યોજનનું કરે. શાતપૃથકા
એકરો ઘસોધી નવસો સમજવા. પદ્મવણ્ણ પદ ૧૨ મામાં કહેલ છે.

પ્રશ્ન ૧૦-શ્રી કેવળી અસુદ્ધવાત કરે કે નહીં ?

પ્રશ્નોત્તર.

૯૧

ઉત્તર-શ્રી કેવળી સમુદ્ધાત કરે, એમ શ્રી પદ્મવજ્રાણમાં કહ્યું છે.

પ્રશ્ન ૧૧-જીવ ઉપજતી વખત પ્રથમ સમયે કયા યોગથી આહાર લેય ?

ઉત્તર-જીવ પ્રથમ સમયે કાર્મણુ કાયયોગથી આહાર લેય, પછી શરીર નિર્માતા સુધી આહારિક મિશ્ર અથવા વૈક્રિય મિશ્ર કાયયોગથી આહાર લેય.

પ્રશ્ન ૧૨-ચકવર્તીનું જીરત્ન કેટલા ઢંડકમાંથી આવીને થાય ?

ઉત્તર-સાતસી નરક, તેઉ, વાઉ, પાંચ અતુત્તર વિમાનના દેવ અને સુગન્ધિ મનુષ્ય ને તિર્યચ શિવાય બીજા જાયા ઢંડકમાંથી આવીને થાય. એમ પદ્મવજ્રાણી ટીકામાં કહ્યું છે.

પ્રશ્ન ૧૩-વિદ્યાધર તીર્થાં કયાં સુધી જાય ?

ઉત્તર-વિદ્યાધર તીર્થાં નંદીધરદ્રીપ સુધી જાય. એમ પદ્મવજ્રાણી ટીકામાં કહ્યું છે.

પ્રશ્ન ૧૪-ચકવર્તી તમિશ્રા ગુફામાં ને જાંડપ્રપાતા ગુફામાં ૪૯-૪૯ માંડલા ૫૦૦ ધનુષ્ય પ્રમાણુ કરે છે તે કયા અંગુળના ધનુષ્ય સમજવા ?

ઉત્તર-ચકવર્તી ઉત્સેધાંગુળના ૫૦૦ ધનુષ્ય પ્રમાણુ માંડલા કરે એમ જ્ઞેવ-કમારમાં કહ્યું છે.

પ્રશ્ન ૧૫-લોહાંતિક દેવતાના વિમાન સંજયાતા યોજનના છે કે અસંજયાતા યોજનના છે ?

ઉત્તર-અસંજયાતા યોજનના છે એમ ભગવતીજીમાં કહ્યું છે.

પ્રશ્ન ૧૬-પાંચ સમ્યક્ત્વ કયાં કહ્યા છે ?

ઉત્તર-અનુયોગદ્વારમાં ત્રણ સમ્યક્ત્વ કહ્યા છે ને બીજા એ સમવાયાંગમાં કહ્યા છે.

પ્રશ્ન ૧૭-મેઙ્ગપર્વતના કેટલા નામ છે ?

ઉત્તર-૧૬ નામ સમવાયાંગમાં કહ્યા છે.

પ્રશ્ન ૧૮-કેવળી સમુદ્ધાતવાળા એક કાળે કેટલા હોય ?

ઉત્તર-ઉત્કૃષ્ટઃ એક કાળે (સમયે) ૬૦૦ હોય એમ શ્રી પદ્મવજ્રાણીના ૩૬ નામમાં કહ્યું છે.

પ્રશ્ન ૧૯-સંમૂર્ધિન મનુષ્ય એક સમયે કેટલા ઉપજે ?

ઉત્તર-એક સમયે એક પણ ઉપજે. અને અસંજયાતા પણ ઉપજે એમ અનુયોગ દ્વારમાં કહ્યું છે.

પ્રશ્ન ૨૦-પાંચ ઇન્દ્રિયોમાં કામી કેટલી છે ને ભોગી કેટલી છે ?

ઉત્તર-કાન આંખ એ કામી છે ને કાયા, જીહ્વા ને નાસિકા એ ત્રણ ભોગી છે એમ ભગવતીજીમાં કહ્યું છે.

૮૨

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

પ્રશ્ન ૧૧-કુંદુઆની હાથ કેવલી હોય ?

ઉત્તર-કુંદુઆની હાથ અંગુલ પૃથક્ત્વની લાંબી હોય તે અંગુલ તેના બાજુના. (પત્રવણા)

પ્રશ્ન ૨૨-મન રૂપી કે અરૂપી?

ઉત્તર-દ્રવ્ય મન રૂપી છે, લાવ મન અરૂપી છે. (પત્રવણા)

પ્રશ્ન ૨૩-નપુંસક મોક્ષે જાય કે ન જાય ?

ઉત્તર-કૃતનપુંસક જાય, જન્મનપુંસક ન જાય. (ભગવતીહ)

પ્રશ્ન ૨૪-જન્મનપુંસક સમક્રિત પામે કે નહીં ?

ઉત્તર-કોઈક જન્મનપુંસક સમક્રિત પામે એમ શ્રી આવશ્યક વૃત્તિમાં કહ્યું છે.

પ્રશ્ન ૨૫-જિનેશ્વરનું સમવસરણ જમીન સાથે લાગતું હોય કે અધર હોય ?

ઉત્તર-જિનેશ્વરનું સમવસરણ નીચે ખાલી હોય, નીચે જામ ક્ષેત્રાદિક કાયમ રહે. (પગથીઆ નીચલાજ જમીને અડે, તેનાવડે મનુષ્ય ઉપર ચડે.) એમ શ્રી આવશ્યક વૃત્તિમાં કહ્યું છે.

પ્રશ્ન ૨૬-એક સમયે તીર્થંકર કેટલા સીંચે ને તીર્થંકરો કેટલી સીંચે ?

ઉત્તર-તીર્થંકર એક સમયે ચાર સીંચે ને તીર્થંકરો બે સીંચે એમ સિદ્ધ પંચાશિકામાં કહ્યું છે.

પ્રશ્ન ૨૭-ચક્રવર્તીની માતા ૧૪ સુપન કેવા દેખે ?

ઉત્તર-ચક્રવર્તીની માતા ૧૪ સુપન ઝાંખા દેખે એમ વિવેકમંજરીમાં કહ્યું છે.

પ્રશ્ન ૨૮-પ્રતિવાસુદેવની માતા કેટલા સુપન દેખે ?

ઉત્તર-પ્રતિવાસુદેવની માતા એક સુપન દેખે. એમ સત્તરીસય ડાણા પ્રકરણમાં કહ્યું છે.

પ્રશ્ન ૨૯-એક ભવમાં બે પદવીના ધારક ચક્રવર્તી જે તીર્થંકર પંજી ચતાર હોય તે માગધારિક તીર્થ સાધવા જાય ત્યાં અહમ કરે કે નહીં ?

ઉત્તર-અહમ ન કરે એમ શાંતિનાથ ચરિત્રમાં કહ્યું છે,

પ્રશ્ન ૩૦-સિદ્ધની અવગાહનામાં નીજોલીઆ હવો છે કે નહીં ?

ઉત્તર-સિદ્ધની અવગાહનામાં પણ અર્ચના નિજોદ હવો છે. શ્રી ઉત્તર પાંચગણવૃત્તિમાં કહ્યું છે કે-રૂઢમ હવો તો સર્વ લોકમાં છે ને તેના એક ભાગમાં આદર હવો છે. વળી હવવિચાર પ્રકરણમાં પણ કહ્યું છે કે—

પ્રશ્નોત્તર.

૯૬

વનેય તરુ સુતં. પંચવિ પુઢવાઈળો સયલલોપ । સુદમા હવંતિ નિયપા,
અંતનુદ્વૃત્તાઝ અદિસ્સા ॥

પ્રશ્ન ૩૧-ગાર વ્રતધારી, દેશ વિરતિ, પાંચમા શુભકાળે વર્તતા હવ અને દેવતા સમક્ષિધારી સાથે શુભકાળે વર્તતા હવ અનેની ઉત્કૃષ્ટી દેવગતિ સરખી છે કે તેમાં કાંઈ ફેર છે ?

ઉત્તર-જાને ઉત્કૃષ્ટ બારમા દેવલોક સુધી જાય છે, એમાં ચોઠાવત્તાપણું કહેવું નથી.

પ્રશ્ન ૩૨-પ્રત્યેક વનસ્પતિનું શરીર ઉત્કૃષ્ટ એક હજાર યોજન ઝાઝેરું કહ્યું છે, તે યોજન કયું અંશુળના સમજવા ?

ઉત્તર-એ યોજન ઉત્સેધ અંશુળના સમજવા. પદ્મદ્રહાદિકમાં કમળો કહ્યા છે તે પૃથ્વીકાયમય છે. જે જળાશય ઉત્સેધ ત્યાંશુળે હજાર યોજન ઉંડા છે, તેમાં ઉત્કૃષ્ટ શરીરવાળા પ્રત્યેક વનસ્પતિકાથી કમળ થાય છે, એમ સંગ્રહણી વૃક્ષાદિકમાં કહ્યું છે.

પ્રશ્ન ૩૩-ભરવક્ષેત્રથી મેરૂપર્વત ઉત્તરે છે તેમ ઐરવત ક્ષેત્રથી અને પૂર્વ પશ્ચિમ મહાવિદેહથી કયું દિશાએ છે ?

ઉત્તર-તેની પણ ઉત્તરે છે. તે સૂર્યના ઉદયાસ્તની અપેક્ષાએ દિશા જાણવી એમ પાંચમાંગમાં કહ્યું છે.

પ્રશ્ન ૩૪-ભરતમાં, ઐરવતમાં અને પૂર્વ પશ્ચિમ મહાવિદેહમાં દિવસ રાત્રી સરખા હોય કે નાના મોટા હોય ?

ઉત્તર-દિવસ રાત્રીનું માન બધે સરખું હોય તે સૂર્યના મંડળની અપેક્ષાએ જાણવું એમ ભગવતીજમાં કહ્યું છે.

પ્રશ્ન ૩૫-સુનંદા ને સુમંગલામાં ઋષભદેવની સાથે કેાણ જન્મી હતી ?

ઉત્તર-સુમંગલા ઋષભદેવની સાથે જન્મી હતી અને સુનંદા અકાળ મૃત્યુએ યુગચિત્ત નર મરણ પામ્યો તેની સાથે જન્મેલી હતી એમ શ્રી આવગતમાં કહ્યું છે.

પ્રશ્ન ૩૬-પરમાવધિજ્ઞાન કેટલું દેખે અને તે કેવા હવને હોય ?

ઉત્તર-પરમાવધિજ્ઞાન ચઢતા શુભ પશિષામવાળાને થાય, તે લોક તમામ દેવતા ને જ્ઞતાં પણ વધારે દેખવાની શક્તિ હોય. સૂક્ષ્મ પરમાણુને પણ દેખે. એ પરમાવધિજ્ઞાન થયા પછી અંતર્મુક્તિ અવશ્ય કેવળજ્ઞાન થાય આ પ્રમાણે જાણવાયક વૃત્તિમાં કહ્યું છે.

પ્રશ્ન ૩૭-અંદ્રમા દક્ષિણચારીને ઉત્તરચારી શી રીતે હોય છે ? કારણ કે સૂર્યના મંડલા તો ૧૮૪ છે અને અંદ્રમા મંડલા તો ૧૫ છે. સૂર્ય તો છ છ

૮૪

શ્રી ભૈત ધર્મ પ્રકાશ.

મહિને દક્ષિણચારી ઉત્તરચારી થાય છે, તો ચંદ્રને માટે શી રીતે સમજવું ?
ઉત્તર-ચંદ્ર પણ સૂર્યની જેમજ દક્ષિણચારી ને ઉત્તરચારી થાય છે, એમ શ્રી સૂર્યપત્તિની ટીકામાં કહ્યું છે.

(આ ઉત્તર વધારે સ્પષ્ટ થવાની જરૂરીયાતવાળો છે.)

પ્રશ્ન ૩૮-શ્રી કપલદેવના છવે શ્રી ધના સાર્ધવાહના ભવમાં સમક્ષિત પામ્યા ત્યાંથી તેર ભવ કર્યા છે. તેમાં પાંચમા ભવે લલિતાંગ દેવ હતા, તે ભવમાં તેની દેવી સ્વયંપ્રભા ચ્યવી જતાં તે બહુ વિચ્છુળ બની ગયા હતા. તેને તેના મિત્રાદિકે આશ્વાસન આપ્યું હતું અને પછી નિનામિકા નામે સ્ત્રી જેણે અણસણ કરેલું હતું તેને પોતાનું રૂપ દેખાડીને તેની દેવી થવાનું નિયાણું કરાવ્યું હતું. તે સ્વયંપ્રભા દેવી થઈ હતી, તે પ્રથમની સ્વયંપ્રભા દેવીનોજ છવ હતો કે બીજો છવ હતો ?

ઉત્તર-તે બીજો છવ હતો એમ શ્રી આવશ્યકની મદયગિરિજી કૃત ટીકામાં કહ્યું છે.

પ્રશ્ન ૩૯-દોગંદુક દેવ જે દેવગતિમાં મહો સુખ ભોગવે છે એમ કહેવાય છે અને એની બીજાને ઉપમા દેવાય છે તે દેવો કઈ જાતિના છે ?

ઉત્તર-તે ત્રાયચિત્રશક જાતિના દેવો છે એમ શ્રીવ્યવહાર સૂત્રની વૃત્તિમાં કહ્યું છે.

પ્રશ્ન ૪૦-ઉદકાપાત તારો પડે છે તેને જ કહીએ કે તે અગ્નિ બીજો છે ?

ઉત્તર-તે અગ્નિ બીજો છે. તે સંગૃહિતની જેમ ઉપજે છે એવું શ્રી અવિચારની ટીકામાં કહ્યું છે.

પ્રશ્ન ૪૧-જિનકરૂની સાધુ તે ભવમાં મિત્ર કે નહીં ?

ઉત્તર-જિનકરૂની તે ભવમાં ન મિત્ર એમ શ્રી પંચવસ્તુવૃત્તિમાં કહ્યું છે અને શ્રી વૃહતકરૂપમાં પણ કહ્યું છે.

પ્રશ્ન ૪૨-દરરોજ નવકારચાહીતું પચ્ચળખાણ કરવાનો નિયમ હોય તે સરે સુખડી ખાય તો તેનું પચ્ચળખાણ લાંગે કે નહીં ?

ઉત્તર-પચ્ચળખાણ ન લાંગે પણ અતિચાર લાગે એમ આવશ્યક વૃત્તિમાં કહ્યું છે.

પ્રશ્ન ૪૩-અપ્ટાપદને આઠ પાવડીયા છે તે કોણે કર્યા છે ?

ઉત્તર-અપ્ટાપદના આઠ પાવડીયા સગરવંકીને વારે થયા છે એમ શ્રી આવશ્યક વૃત્તિમાં કહ્યું છે.

પ્રશ્ન ૪૪-તિયકન્નુસક દેવ કઈ નિકાયમાં છે ?

ઉત્તર-તિયકન્નુસક દેવ વ્યંતરનિકાયમાં છે અને ધનદ લોકપાળના સેવક

પ્રશ્નોત્તર.

૮૫

હે એમ શ્રી ભગવતીજીમાં કહ્યું છે.

પ્રશ્ન ૪૫-આશાનિક જીવ જે પૃથ્વીમાં બાર યોગ્યતનો ઉત્પન્ન થાય છે અને તેના મૃત્યુ પારાવાથી તેની ઉપરની ચક્રવર્તિની સેના તેના શરીરના પટલા ખાડામાં પડીને ઢટાઈ જાય છે તે જીવ કેટલી ઇન્દ્રિયવળો થાય છે ?

ઉત્તર-આશાનિક સર્પ પચ્ચંદ્રિય છે એમ પન્નવણીજીમાં કહ્યું છે.

પ્રશ્ન ૪૬-સર્વાર્થસિદ્ધ વિમાનમાં દેવશય્યાની ઉપરના ચંદ્રુઆમાં ૬૪ નવુ વિગેરેના મોતી છે તે કયા શાસ્ત્રમાં કહેલ છે ?

ઉત્તર-એ વાત શ્રી ભુવનભાનુ કેવળીના ચરિત્રમાં કહેલ છે.

પ્રશ્ન ૪૭-કેવળી સમુદ્ધવાતવંત એક સમયે ઉત્કૃષ્ટા કેટલા પામીએ ?

ઉત્તર-ઉત્કૃષ્ટા ૬૦૦ પામીએ એમ શ્રી પન્નવણીજીમાં કહ્યું છે.

પ્રશ્ન ૪૮-નયુસક કેવળીસમુદ્ધવાત કરે કે નહીં ?

ઉત્તર-કરે, એમ શ્રી પન્નવણીજીમાં કહ્યું છે.

પ્રશ્ન ૪૯-કેવળીસમુદ્ધવાત કર્યા પછી કેટલો વળત જીવે ?

ઉત્તર-અંતર્મુહૂર્ત જીવે એમ પન્નવણીજીમાં કહ્યું છે.

પ્રશ્ન ૫૦-ભુગણિયા સમકિતવંત હોય કે નહીં ?

ઉત્તર-ભુગણિયા કેટલાક તો જન્મથીજ ક્ષાયિક અથવા ક્ષયોપશમ સમકિતવાળા હોય અને કેટલાક બલિસ્મરણાદિકે કરીને નવું સમકિત પણ પામે એમ શ્રી જીવસમાસવૃત્તિમાં કહ્યું છે.

પ્રશ્ન ૫૧-જીવ ગર્ભમાં મરે તે શુભ લાવે મરે તો કેટલા દેવલોક સુધી જાય, અને અશુભ લાવે મરે તો કેટલી નરક સુધી જાય ?

ઉત્તર-શુભ લાવે મરે તો આઠમા દેવલોક સુધી જાય અને અશુભ લાવે મરે તો ત્રીજી નરક સુધી જાય એમ શ્રી જીવાભિગમમાં કહ્યું છે.

પ્રશ્ન ૫૨-ચક્રવર્તીપણું લોગવી મરણ પામીને ફરીને ચક્રવર્તી થાય તે યોછામાં યોછો કેટલો કાળે થાય ?

ઉત્તર-યોછામાં યોછો એક સાગરોપમે થાય અને વધારેમાં વધારે દેશોન અર્ધપુદ્ગળપરાવર્તે થાય એમ શ્રી ભગવતીજીમાં કહ્યું છે.

પ્રશ્ન ૫૩-એક સમયે ઉપશમશ્રેણિ ઉત્કૃષ્ટા કેટલા જીવ કરે અને ઉત્કૃષ્ટ અંતર પડે તો કેટલું પડે ?

ઉત્તર-ઉત્કૃષ્ટા એક સમયે ૫૪ જીવ ઉપશમશ્રેણિ પરિવળે અને ઉત્કૃષ્ટ અંતર નવ વર્ષનું પડે એમ શ્રી જીવસમાસવૃત્તિમાં કહ્યું છે.

પ્રશ્ન ૫૪-એક સમયે ઉત્કૃષ્ટ ક્ષપકશ્રેણિ કેટલા જીવ કરે અને ઉત્કૃષ્ટ અંતર પડે તો કેટલું પડે ?

ઉત્તર-ઉત્કૃષ્ટા ૧૦૮ જીવ ક્ષપકશ્રેણી પડિવશે અને આંતર ઉત્કૃષ્ટ ૪ માસનું પડે એમ જીવસમાસવૃત્તિમાં કહ્યું છે.

પ્રશ્ન ૫૫-સ્ત્રી જિનકલ્પી હોય કે નહીં ?

ઉત્તર-સ્ત્રી જિનકલ્પી ન હોય એમ શ્રી નિશિધ ચૂર્ણિમાં કહ્યું છે.

પ્રશ્ન ૫૬-આયુષ્યા કેવળી કે જેમણે આ જીવમાં ધર્મ સાંગત્યોજ્ય નથી હોવા એક સમયે ઉત્કૃષ્ટા કેટલા સીકે.

ઉત્તર-ઉત્કૃષ્ટા ૬૨ સીકે એમ ભગવતીજીમાં કહ્યું છે.

પ્રશ્ન ૫૭-આહારક શરીર એક જીવમાં કેટલીવાર કરે ?

ઉત્તર-એક જીવમાં બે વાર કરે અને આળા સંસારમાં ચાર વાર કરે.

હતિ પ્રશ્નોત્તર સંગ્રહ

તત્ત્વાર્થનું રહસ્ય વાર્તારૂપે.

(અનુસંધાન પુ. ૩૬ માના પૃષ્ઠ ૩૬૮ થી.)

પૂર્ણાભદ્ર-ભાઈ સુમતિ ! સનત્રથી અને સાત તત્ત્વનું સ્વરૂપ સમજાવો.

સુમતિ-ભાઈ ! જુઓ. સમ્યગ્દર્શન-શ્રી સર્વજ્ઞ એવા તીર્થંકર પરમાત્માના જીણાવાળા પ્રમાણે તત્ત્વનું શુદ્ધ સ્વરૂપ માની શકા રહિતપણે તેમાં શ્રદ્ધા રાખવી તે અથવા તો અઢાર દ્વંષણ રહિત અને ખાર ગુણ સહિત એવા દેવને સદ્દેવ તરીકે, પંચ મહાવ્રતધારી અને પંચાચાર પાલક એવા સાધુને સદ્ગુરુ તરીકે અને શ્રી કેવલી કથિત ધર્મને સદ્ધર્મ તરીકે શ્રદ્ધાપૂર્વક માનવા તે.

સમ્યગ્ જ્ઞાન-સમ્યગ્ રીતે તત્ત્વો અને તેના અર્થોની સમજ.

સમ્યગ્ ચારિત્ર-સમ્યગ્ (શ્રી પેઠે) રીતે સર્વ પ્રકારના આચારો સમારંભ (કર્માજ્ઞાન કે સાવધ વ્યાપાર)નો ત્યાગ; ઉપરાંત શ્રી તીર્થંકર પરમાત્માના જતાવાળા પ્રમાણે ક્રિયા, અનુષ્ઠાન, તપ આદિની પ્રવૃત્તિ કે આચરણ.

જીવ-જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર, તપ, વીર્ય અને ઉપયોગ એ છ લક્ષણવાળો અને ૬૨ પ્રકારના (સ્પર્શન, કાયિકબળ, આયુષ્ય, શ્વાસોશ્વાસ; રસન અને ગાત્રપાલ; ગ્રાણ, ચક્ષુ, શ્રોત્ર, અને મન) પ્રાણમાંથી ચાર કે તેથી વધારે દશ સંખી પ્રાણને બારણ કરનાર. એકેન્દ્રિય જીવને ઉપરના અનુક્રમે ચાર; બેન્દ્રિય જીવને છ; ત્રેન્દ્રિય જીવને સાત; ચતુરેન્દ્રિય જીવને આઠ; અનાંત્રી પંચેન્દ્રિય જીવને નવ અને સર્વે પંચેન્દ્રિયને ૬૨ પ્રાણ હોય છે; અને ઉપરોક્ત છ લક્ષણ

વત્સર્થનું રહસ્ય વાર્તારૂપે.

૮૭

પણ દરેક જીવમાં હોય છે; કેમકે તે લક્ષણોનો અતંત્ર ભાગ સૂક્ષ્મનિગોદના જીવોમાં પણ ઉઘાડો હોય છે.

અર્થ—ઉપરોક્ત છ લક્ષણ અને દશ પ્રાણોમાંના એકેને પણ ન ધારણ કરનાર જડ.

આશ્રય—પુણ્ય (સુખરૂપ) અને પાપ (દુઃખરૂપ) અથવા તો આડ પ્રકારના (જ્ઞાતાવરણીય, દર્શનાવરણીય, વેદનીય, મોહનીય, આયુ, નામ, ગોત્ર અને અંતરાય) કર્મ આવવાનો માર્ગ.

બંધ—ઉપરોક્ત કર્મોનું જીવ સાથે એકીભૂત થવું તે.

સંવર—ઉપરોક્ત કર્મોને આવતાં અટકાવવાનું સાધન.

નિર્ગરા—ઉપરોક્ત કર્મોને જીવથી થોડા થોડા (દેશતઃ) છુટાં પાડવાં તે; અને મોક્ષ—ઉપરોક્ત કર્મોનું જીવથી સર્વથા છુટી જવું તે.

આ પ્રમાણે થતાં જીવના કુદરતી સ્વાભાવિક લક્ષણો (ઉપર કહ્યાં તે છ) અવરણ વગરનાં થઈ જાય છે, તેથી ત્યાં અક્ષય સુખ અનુભવાય છે; તે અનુભવાતાં છતાં તેનું વર્ણન સંપૂર્ણ રીતે કોઈ કરી શકે તેમ નથી.

પૂર્ણભદ્ર—આ સર્વ બાબત હવે મને સમજ પડી, હવે આ સર્વનો સ્વામી કે અધિકારી કોણ ?

સુમતિ—આશ્રય અને બંધ કર્મરૂપ અજીવ તત્વના પર્યાયો હોવાથી અજીવ છે, કેમકે તે આત્માના કુદરતી ગુણોની પ્રાપ્તિમાં અંતરાય રૂપ છે; સંવર નિર્ગરા અને મોક્ષ તે આત્મલક્ષણની પ્રાપ્તિનાં સાધન હોવાથી જીવતત્ત્વ તરીકે મહાય છે, જીવ તે જીવનો અને અજીવનો સ્વામી છે (અજીવ તત્ત્વને લોગવનાર જીવ છે તેથી). રત્નત્રયીને ધારણ કરનાર પણ જીવ હોવાથી તે ત્રણનો પણ જીવ સ્વામી છે.

પૂર્ણભદ્ર—આ વાત પણ સમજી શકયો; તે રત્નત્રયીની પ્રાપ્તિનું સાધન શું ?

સુમતિ—દર્શન મોહનીય કર્મનો ઉપશમ (શાંતતા), ક્ષયોપશમ (કેટલાંક કર્મનો ક્ષય અને કેટલાંકનો ઉપશમ); અને ક્ષય (સર્વથા) થતાં સમ્યગ્ દર્શન થાય છે. રત્નત્રયીની પ્રાપ્તિ તે આત્મિક ગુણ હોવાથી ઉપાદાન હેતુ છે; અને ઉપદેશ, મૂર્તિ કે ઉપકરણનું દર્શન કે બાહ્યકારણ તે નિમિત્ત હેતુ છે. જ્ઞાતાવરણીય કર્મનો ક્ષયોપશમ અને ક્ષય થતાં સમ્યગ્ જ્ઞાન થાય છે; અને જલ્પવું, સમજવું, ચર્ચા કરવી, સંદેહ છેદવા, યાદ રાખવું આદિ સમ્યગ્ જ્ઞાનના નિમિત્ત હેતુ છે. આસ્ત્રિાવરણીય કર્મનો ઉપશમ, ક્ષયોપશમ, ક્ષય થતાં સમ્યગ્ આસ્ત્રિ થાય છે. તે માટેના બાહ્યકારણ તેના નિમિત્ત હેતુ છે. જીવને આશ્રવના સાધનપણે પૂર્વે કરેલ કર્મ તે ઉપાદાન હેતુ અને બાહ્ય-

કારણ તે નિમિત્ત હેતુ છે. જીવને જાંઘના સાધનપણે મિથ્યાસ્વ (મિથ્યાદર્શન અવિરતિ) (સર્વ આરંભ સમારંભ અને આવર વ્યાપારમાં મશગુલતા) પ્રભ (ઉપયોગનો અભાવ) અને યોગ [મન, વચન અને કાય] તે નિમિત્ત છે; છે અને પૂર્વ કરેલ કર્મ તે ઉપાદાન હેતુ છે.

જીવને સંવરતા સાધનપણે શુભિ, સમિતિ, પ્રદ્યુર્ચ, દંદ્રિયનિગ્રહ, કપાલ ત્યાગ આદિ નિમિત્ત હેતુ છે; ન્યારે તે આત્મશુભિપ્રાપ્તિમાં સાધન હોવાથી આત્મિક શુભ તે ઉપાદાન હેતુ છે. જીવને નિર્જરાના સાધનપણે આત્મિક શુભ ઉપાદાન હેતુ અને તપ તથા કર્મોને સમતાપૂર્વક વેદવાં [ભોગવવાં] તે નિમિત્ત હેતુ છે. જીવને મોક્ષના સાધનપણે આત્મિક શુભ સમ્યગ્ જ્ઞાન, સમ્યગ્ દર્શન અને સમ્યગ્ આશ્રિત તે ઉપાદાન હેતુ છે; કેમકે તે આત્માના સ્વાભાવિક શુભ છે. ન્યારે કર્મોનું સર્વથા જીવથી છુટા થવું તે નિમિત્ત હેતુ છે.

પૂર્ણભદ્ર—આમાં તો રસ પડે છે અને સમાજ પડતી જાય છે; તો હું અધિકરણ [આધાર] વિષે સમજાવો.

શુભિ—તમને આનંદ પડે છે તે તો ઉત્તમ છે. આ દ્રવ્યાનુયોગને વિષય ગૂઢ અને અત્યંત તિક્ષ્ણ બુદ્ધિથી સમજાય તેવો છે; તેથી સામાન્ય જનસમૂહને તો હુણોજ લાગે; છતાં તમે રસ લો છો, તેથી મને ઉત્સાહ વધે છે. સમ્યગ્દર્શન, સમ્યગ્જ્ઞાન અને સમ્યગ્ આશ્રિત તે જ જીવ પ્રાપ્ત કરે છે તેજ જીવ તે દરેકનો આધાર છે. જીવનું અધિકરણ કર્મોને લઈને પોતે જ સ્વરૂપે દેખાય છે તેજ સ્વરૂપે અસંખ્યાત પ્રદેશ પોતાની અંદર લઈને પોતાના દેહ પ્રમાણ રહેલ છે તેજ તેનો આધાર છે. અજીવ જીવની સાથે એકીભૂત (કર્મોરૂપે) અને પાસે ભોગવતી વખતે જડવસ્તુઓ પાસે રહે છે તેથી છે. આશ્રિત અને જાંઘનું અધિકરણ સાવત્ર યોગ પરિણામી (આરંભ સમારંભમાં મશગુલ જીવ છે; ન્યારે સંવર અને નિર્જરાનું અધિકરણ તેની પ્રાપ્તિને યોગ્ય બનેલ જીવ છે. જેવડે મોક્ષનું અધિકરણ મોક્ષ પ્રાપ્ત કરેલ જીવ છે. અપૂર્ણ

—* સુંદર જાળ વચનામૃત. *

(૧)

૧ અદ્યપશુણી હોવા છતાં તેનું સારી રીતે સન્માન કરવું એજ આજીવ ઉત્તમતાને સૂચવે છે.

૨ અનુલ કંઈ આવ્યા છતાં પણ હિંમત નહીં હારતાં આરંભોલ શ્રદ્ધ

સંપૂર્ણ કરવામાંજ આપણી મહત્તા છે.

૭ અધિકરીપણું મળે તો પણ પોતાની મૂળ સ્થિતિને ન ભૂલતાં જેમ ફરકને ઉપકાર થાય તેમ કરવું તેમાંજ આપણી શ્રેષ્ઠતા છે.

૮ અનુક્રમ સંયોજકાણે પ્રમાદમાં નહીં ફસાતાં પ્રતિદૂળતા આવ્યા પહેલાં આપણું કાર્ય કરી લેવું એમાંજ આપણી વિદ્વત્તા છે.

૯ અનુભવવડે આ અમૂલ્ય જીવંતની કિંમત આંકી પોતાનું બુદ્ધિ-મત તેમાં અર્પવું તેમાંજ શોભા છે.

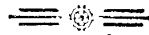
૧૦ અસંતોષ આપણે પૂર્ણ શત્રુ છે, એવું સમજી તેનાથી પ્રતિદિન પ્રેરિતી ઓછાંશ કરવી.

૧૧ અશુદ્ધ વિચારો આપણાં શુદ્ધ વર્તનનું ક્ષયચારમાં અપાપતન કરી નાંખે છે, એવું જાણી નિરંતર પવિત્ર વિચારો સ્ફુરવાવા,

૧૨ અગન્યની જાળતને બીજાં હિતરો કામ પડતાં મૂકી પ્રથમ સ્થાન આપણા જાત સફળ રાખવું.

૧૩ અછતમાં નહિ સુંઝાતા છતના રસ્તાઓ અહર્નિશ ચુકિત પ્રચુકિતથી ચોંટતાં રહેવું.

(૧૦) અલભ્ય વસ્તુ ઉદમી માણસો અપકાળમાં પ્રાપ્ત કરે છે, એવું જાણી આપણે ઉદમથી છેટા ન રહેવું. ભાઈલાલ સુંદરજી મહેતા.

જ્ઞાનીઓનાં સુવર્ણવચનોની માળા.

(અનુસંધાન પૃષ્ઠ ૬૨ થી)

૧૧ અધાન પરિશ્રમ વેડી ઇચ્છાઓ તૃપ્ત કરવા કરતાં સંતોષ રાખવામાંજ ખરું સુખ છે.

૧૨ સત્યના અનુયાયીઓ સર્વ સ્થળે સત્યજ જીએ છે.

૧૩ મનુષ્યો લગિષ્યની કાંઈ દરકાર ન રાખે તો વર્તમાન સ્થિતિ પણ તેમને વહેલી કંટાળામય થઈ પડે છે.

૧૪ તારી ગદગોઈ થતી તું સાંભળે તો, જો તે સત્ય હોય તો તું સુધર, અને અસત્ય હોય તો હસી કાઢ.

૧૫ હૃદયમાંથી નીકળેલા શબ્દો યા લખાયલા પુસ્તકો બીજાનાં હૃદયોમાં પહોંચી જવાની અસાધારણ શક્તિ ધરાવે છે.

૧૬ અપરામાં અધરું શું? પોતાની જાતને ઓળખતાં શીખવું તે. સહેલામાં સહેલું શું? બીજાની ખોરા કાઢવી તે.

૧૭ મનુષ્ય જીવંતી જરૂરીઆતોનું અવિચ્છિન્ન ઝરણ છે.

૧૮ કાલ વિચારો સતકાર્યની શરૂઆત સમાન છે; પણ અફસોસ કે ત્યાંજ વિર-મનર ઘણા હોય છે. સંગ્રાહક:-ચુનીલાલ સૌભાગ્યચંદ-લીલાધાંપ.

૬૯

શ્રી કૈા જાન પ્રકાર.

જ્ઞાન.

—X—

જ્ઞાનના મહાઅભ્યસી સ્વચ્છનોનો સચેત્તુ, સારા સારા લોગ અને આશીર્વાદી માણે થાય છે. જ્ઞાન અને સંપત્તિનું ગુણ છે. બાકી બીજા બધા વૃક્ષ અને ડા- બીજા જેવા છે. જ્ઞાનના પ્રતાપથી જ્ઞાતાને અનુગમ સ્ફૂર્તિ થાય છે; પૂર્વ લાવના પ્રતાપથી પ્રેમી ઘણેલા સ્વચ્છનો તે પ્રેમી હોય તેમા તવાઈ નહિ. પરંતુ જ્ઞાનના પ્રતાપથી તે દેવ જ્ઞાનવ જૂતપિશ્તાવ વ્યંતર અને શત્રુ પણ પ્રતિદ્રૂણપણું છોલી ફછ અનુક્રમતાને બાંધે છે, મિત્ર થાય છે, પોતાના જ્ઞાતાની તરફ સહવાવ સાથે અપૂર્ણ પ્રેમથી વર્તે છે, જ્ઞાતાને તાણે પણ રહે છે. સુખ સુરમે તે શુભી મિત્રોલીની પરીક્ષા કર્યા વગર જ્ઞાન આપ્યાજ કરે છે. એમ કરતાં કોઈ વખત સત્તાવ મળી આવે છે, સારે શ્રદ્ધાપૂર્વક સત્તાવમાં જ્ઞાન આપવાથી તે ધણ- જ્ઞાતાને માટે થાય છે. કણું છે કે—

વ્યાજે સ્વાત્ત્વ દ્વિગુણ વિંત, વ્યવસાયે ચત્તુર્ગુણં ।

કૃપૌ જ્ઞાતગુણં વૌર્વત, પાત્રેડનગ્તગુણં વૃનઃ ॥

સાવાર્થ એ છે કે સત્તાવમાં આપેલું જ્ઞાન અનન્ત લાભને માટે થાય છે. ઉત્તમ શ્રેયમાં સાફ બીજ લાવવાથી જેમ અનેક ગણું ફળ મળે છે, તેમ જ્ઞાન પણ ઉત્તમ પાત્રમાં શ્રદ્ધાપૂર્વક આપવામાં આવે તે અનેકગણા ફળને આપવાવાળું થાય છે. જેમ સ્વાત્ત્વ નજવમાં છીપતા ગુણમાં પરેલું જલજિંદુ મોતીરૂપે પરિવર્તે છે, તેમ સારી શ્રદ્ધાપૂર્વક સુપાત્રમાં જ્ઞાન આપવામાં આવે તે તે મોક્ષપ્રાપ્તિને માટે થાય છે.

અભયજ્ઞાન, સુપાત્રજ્ઞાન, અનુકંપાજ્ઞાન, હિચિત્તજ્ઞાન અને કીર્તિજ્ઞાન—આ પાંચ પ્રકારનાં જ્ઞાનના પણ ક્રમજ્ઞાન અને લાવજ્ઞાન એમ બે પ્રકારના ભેદ પડે છે. દુઃખમાં તેની વ્યવસ્થા આ પ્રમાણે છે—

અભયજ્ઞાન—આજ્ઞા જગત્માંના કોઈ પણ હાવને ત્રાસ હિંપજન કરવો, તેમ કોઈ હાવને મારતું હોય, તેને કીલાગણા કરતું હોય તે તેને ગત્યાવવા પ્રયત્ન કરવો, પોતે દુઃખ સહન કરીને પણ અન્ય આત્મ ને સુખી કરવા માટે સહેનત કરવી.

સુપાત્રજ્ઞાન—જિનચિંત્ય, જિનપ્રતિમા, જ્ઞાન, સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક, શ્રાવિકા—એ આત્મ શ્રેયમાં શ્રદ્ધાપૂર્વક અને તેટલું જન મન અને ધનથી (સહાય) જ્ઞાન કરવું એ બધું સુપાત્રજ્ઞાન છે. અત્યાસવાચનમાં આપણે શ્રાવક શ્રાવિક વગેરે અહુ દુઃખી આત્મઆર્થ છે. કેટલાએક મહાનુભાવોને એક દંકના રોડલાજ

દીન.

૬૧

પણ સાંસા છે. આપણું જામકામાં જઈ તપાસ કરીએ તો આપણને ખબર પડે કે આપણા જ બલિશાઈઓ કેવી ધુરી હાલતમાં છે, તેઓ કેવી દુર્વશ કોવર છે, એ જોઈ આપણું હૃદય કંપી ઉઠે, આંતે ગરીબાઈથી રીબાઈને તેઓ કંતો મુચુંને શરણ થાય છે, અથવા અન્ય ધર્મીનું શરણ લઈ નાત બાત અંદે પર્મથી પણ ભર થાય છે. આપણી સમાજમાં દાન આપનારા ઘણા છે, પરંતુ તે દાનની નીક એ શ્રાવક શ્રાવિકા શ્રેવમાં વહેલી કરવામાં આવે તો ઘણાજ લાભ થાય તેમ છે.

અનુકંપાદાન—કોઈ હવે દુઃખથી પીડાતો હોય, તે હવેને કોઈ દુઃખ કેવું હોય તો પોતાની તેના નિવારણ પુરતી શક્તિ ન હોય તો ચિંતવન કરવું કે મારામાં એટલી શક્તિ નથી, કે આ દુઃખથી પીડાતા હવેને બચાડું અને એ શક્તિ હોય તો પોતાની શક્તિ અનુસાર દુઃખમાંથી મુક્ત કરવા પ્રયત્ન કરવો. (અત્યારના કેટલાક મહાનુભાવ દાતાઓ કોઈ દીન દુઃખી આવકને એટલે તેના ઉપર અનુકંપા કરે છે અને બાણે કોઈ ગરીબને દાન આપતા હોય તેમ કટાણું મ્હેલું કરીને દાન આપે છે; પરંતુ તે મહાશયે પોતાના બલિશાઈઓ ઉપર અનુકંપા કરવા કરતાં આ સુધાર છે અને તેને આપણું એ મારી ખાત્રીશર છે, એમ સમજીને દાન આપે તો તેને સુપાત્રદાનનો લાભ પ્રાપ્ત થાય છે.)

ઉચિતદાન—પુત્ર, ભાઈ, ખેતન, અન્ય કુટુંબીઓ, સ્વજનવર્ગ, નોકર, આદર, ઘોડ તેમ બીજા વિદ્યાગુરુ આદિને યોગ્ય સમયે દાન આપવું તે ઉચિત દાન છે.

કીર્તિદાન—જગતમાં મારું સારું જોવાશે, દુનિયામાં મારી વાહ વાહ કહેવાશે એમ માત્ર વાહવાહને માટેજ દાન કરવું તે કીર્તિદાન છે. કેટલાકે જો સ્ત્રાપાતના ભુખ્યા દાતાઓ કીર્તિને માટે મરી પડે છે, અને સુપાત્ર દાન દેવા કરતાં કીર્તિની ઇચ્છાથી દાન વધારે આપે છે.

હવે ભાવ દાનનું સ્વરૂપ આ પ્રમાણે છે—

ભાવ અભયદાન—ભાવ અભયદાન તેજ કહેવાય કે આત્મ સમાન દેક હવેને દેખીએ. તેઓને સાત્ય ધર્મ સમજાવીએ જેથી તેઓ સમ્યક્ દર્શન પ્રાપ્ત કરે તે ખર્ચ અભયદાન છે; કારણકે પછી અમુક ભયોની હદ બંધાય છે. અને જન્મ મરણ ચોટાં થવાથી તેને મરણ ભય પણ ચોટાં થાય છે, અને તેજ ભાવઅભયદાન કહેવાય છે.

ભાવ સુપાત્રદાન—તે જ્ઞાનદાન કહેવાય છે, કે જે દાન આપ્યા પછી કોઈ પણ કોઈ લઈ જઈ ન શકે. તે દાન લેનારને પણ જગતમાં કોઈનો ભય

૬૨

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રદાશ.

ન રહે અને સદા તેની વૃદ્ધિ જ થયા કરે.

ભાવ અનુક્રંપાદાન—ભાવ અનુક્રંપાદાન તે કહેવાય છે કે-દરેક જીવે સાચા જિનેશ્વરદેવે પ્રરૂપેલા ધર્મને રસ્તે ચડાવવા, જેથી તેઓ શુદ્ધ માર્ગે આત્મજન લઈને આત્માનું સાધ્ય સિદ્ધ કરે.

ભાવ ઉચિતદાન—પોતાના કુટુંબ પરિવારને કે શેઠ જેવા ઉપકારી ધર્મ પમાડી સાચે રસ્તે ચડાવવા તે ભાવ ઉચિતદાન સમજવું.

ભાવ કીર્તિદાન—ભાવ કીર્તિદાન તે કહેવાય છે કે—આત્માની સાં લાગેલાં કર્મોને છોડવાનો પ્રયત્ન કરી મુક્તિ મેળવવી. જેથી આખી દુનિયોગાન ગાય અને પોતાનું પણ કલ્યાણ કરી શકે.

આ ઉપરથી આપણે સમજી શકીએ છીએ કે દ્રવ્યદાન કરતાં ભાવદાનનું મહાત્મ્ય ઘણું જ વધી જાય છે. ભાવદાન એકાન્તિક અને આત્મિક ઉત્તમ કૃપા આપનાર છે, અને દ્રવ્યદાન એકાન્તિક કૃપા આપનાર છે. એટલે ઉપરથી કોઈ વાંચક મહાશયે એમ નથી સમજવાનું કે દ્રવ્યદાન ન આપવું, પરંતુ દ્રવ્યથીજ ભાવની શુદ્ધિ છે એમ સમજવું. જગતમાં શ્રદ્ધાપૂર્વક જ આપનાર દાતા પુરૂષો જન્મલે હોય છે. તેને માટે નૈતિક શાસ્ત્રમાં કહે છે કે—

જાનેષુ જાયતે શૂરઃ, સદૃષ્ટેષુ ચ પંચિતઃ ।

વક્તા દશમદસેષુ, દાતા ભવન્તિ વા નવા ॥

ભાવાર્થ—સૌ પુરૂષોમાં એક વીર પુરૂષ મળી આવે છે, અને હજાર મનુષ્યોમાં શોધ કરતાં એક પંચિત (જ્ઞાની) મળી આવે છે, દશ હજાર મનુષ્યોમાં એક વક્તા મળી આવે છે; પણ દાતા પુરૂષ તો મળે છે અથવા નથી પણ મળે. આ ઉપરથી વાંચકો સમજી શકશે કે દાન આપવું અને તે પણ સુપાત્ર આપવું તે બહુ ઉત્તમ છે.

ઉપશંહાર—દાન, શીળ, તપ, અને ભાવના વાદવિવાદમાં આંતરે દાન મહત્ત્વ સિદ્ધ થયું છે, અને દાનમાં પણ ગ્રહણદાન અને સુપાત્રદાનની સુખ છે. દાન પાંચ પ્રકારના કલ્યા છે. તેના દ્રવ્યદાન અને ભાવદાનરૂપ બે બે પ્રકાર પાંચ ભાવદાનની શ્રેષ્ઠતા જતાવી છે. મોક્ષમાર્ગમાં જવા ઇચ્છનાર મહાશયોએ પોતાની શક્તિ પ્રમાણે તન મન અને ધનથી દાન આપવા તત્પર થવું અને તે હુમતું આપવું શ્રાવકક્ષેત્ર તરતું કરવા વિશેષ પ્રયત્ન કરવો. આ સંવાદમાં સોમમંડનગણિજીવ રતનપાળ ચરિત્રની મદદ લીધી છે. ઉપરાંત બીજાં ઉમેર્યું છે તેમાં શાસ્ત્રવિરૂદ્ધ ન લખાય તેને માટે મેં જનતો જણાવ રાખ્યું છે, છતાં પણ હું ઇસરથ છું, કોઈક સ્થળે ભૂલ્યો પણ હોઈ તો તેને માટે પ્ર

નાની ભૂલનું મોટું પરિણામ.

૬૩

ધીજ મિત્રામિદુઃકૃંદં માયું છું. જે કોઈ મહાશયને આ સંવાદમાં કે લેખમાં શ્રદ્ધાવિરૂદ્ધ જેવું કંઈ લાગે તો મને ખુશીથી જણાવશે તો સત્યનો સ્વીકાર કરવામાં કદી પાછી પાની નહિ કરું. છેલ્લે જે શબ્દમાં કહ્યું છું કે—આ સંવાદમાં દાનની શ્રેષ્ઠતા સ્વીકારેલી છે. તેથી શીળ, તપ કે ભાવ નકામાં છે એમ કહેવાનો જરાય ઉદ્દેશ નથી તથા દ્રવ્યદાન અને ભાવદાનમાં ભાવદાનની મુખ્યતા ભગવી છે ત્યાં પણ કોઈ સુરા વાંચક એમ સમજવાની ઉતાવળ ન કરે કે હું દ્રવ્ય દાનને ઉદાવવા માયું છું, દ્રવ્યથીજ ભાવની શુદ્ધિ છે એમ સમજવું.

મુનિ ન્યાયવિજય.

નાની ભૂલનું મોટું પરિણામ

કોઈ પણ જીવ કાંઈ વિચાર યા કાચ કરતી વખતે પોતાની સમજૂતી મુજબ પોતે પ્રવૃત્તિ કરે છે. સંપૂર્ણ જ્ઞાનના અભાવને લીધે કે મોહના આધિન-પણને લીધે તે પોતાને અપૂર્ણ અથવા અસાની માની શકતો નથી અને તેજ કારણથી પોતે જે જે કાર્ય કરે છે તેમાં તે ભૂલ કરે છે અને તેનું ભાવિ અનિષ્ટ પરિણામ ભયંકરપણે પોતાને ભોગવવું પડશે એમ તેને લાગતું નથી. વર્તમાનમાં આપણા જીવનવ્યાપારમાં આપણે જે જે પ્રવૃત્તિ કરીએ છીએ તે જે કે કેટલીક વખત કુદરતના નિયમથી અથવા જ્ઞાનીની દ્રષ્ટિથી વિપરીત છતાં આપણને તેમાં કંઈ ભૂલ જણાતી નથી, પણ કુદરતના કાયદાથી કે કર્મના સામાન્ય નિયમથી તેનું જે અનિષ્ટ પરિણામ હોય છે તે તો ભોગવ્યા સિવાય છુટકો દેતો નથી. કેટલીક વખત તેનું પરિણામ તાત્કાલિક ભોગવવું પડે છે. વળતે કદાચતરે આ ભવમાં ભોગવવું પડે છે અથવા સત્તામાં જે તે કર્મ રહે છે તો ભવંતરમાં પણ તે ભોગવવું પડે છે.

આ વિષય ઠાળણાથી વધારે સ્પષ્ટ સમજાશે એમ લાગે છે.

ભગવંત આદીશ્વર ભગવંતના જીવે પૂર્વ ભવમાં ગળદોની ઉપર પડતા માર્ગથી ગયાવવા તેને મોઢે શીકીએ જાંધવાનો ઉપાય તેના માલીકને બતાવ્યો. માલીકે ગળદના મોઢે શીકીએ જાંધી અને ઘાસ ઢાણો ખાતા અટકાવ્યા. તેઓએ ત્યાં અંતરાયકર્મ જાંધ્યું. તે તીર્થંકરના ભવમાં ચારિત્ર લીધા પછી ઉદ્ધવનાં આવ્યું અને વરસ દિવસ સુધી આહારનો અંતરાય પડ્યો. ગળદને માર મારતા અટકાવવા માટે તેના માલીકને ઉપદેશ કર્યો હોત—માર મારતા અટકાવ્યા હોત અને શીકીએ જાંધવાનો ઉપાય ન બતાવ્યો હોત તો આ કર્મ

૬૪

શ્રી હૈન ધમ પ્રકાશ.

જાંઘાત નહિ; પણ આ ઉપાય બતાવતી વખતે પોતાનાથી ભૂલ થાય છે એમ ભગવંતના તે ભવમાં તેમને લાગ્યું ન હતું; તેથી નાગી સરળી ભૂલ થઈ ગઈ. આ ભૂલ થઈ છે અથવા દ્રોષ સેવાઓ છે એમ તેમને લાગ્યું હોત તો તે વખતે પ્રાયશ્ચિત્ત લઈ કર્મને નિર્જરાથી નાખત; પણ તેવું તે વખતે તેમને લાગ્યું ન હતું; પરંતુ કર્મ તો અધાર્થ ગયું, જેવું અનીષ્ટ પરિણામ ઉદયમાં આવી તેના દટ્ટલિપાક બતાવ્યા સિવાય રહ્યું નહિ.

મહાસતી ગ્રાહી અને સુંદરીના જીવ પૂર્વભવમાં ભગવંત આદીશ્વરનો જીવ આચાર્ય હતા તે વખતે પીઠ અને મહાપીઠ નામના સાધુ હતા. ભરત મહારાજ અને જાહુબળીના જીવ પણ સાધુપણે હતા. ભરતમહારાજના જીવ આચાર્ય મહારાજની આજ્ઞાથી પાંચસો સાધુને માટે આહાર પાણી લાવી તેમને જ્ઞાન ધ્યાન અને રત્નત્રયીની સાધનામાં સહાય કરતા હતા. જાહુબળીનો જીવ એ સાધુ મહાત્માઓમાં જેઓને અશ્વત્થાનો ઉદય હોય તેમની વૈયાવચ્ચ કરવામાં પોતાનો કાળ નિર્ગમન કરતા હતા. પીઠ અને મહાપીઠ એ બે જાણુ બહુ તપશ્ચર્યા કરતા હતા. અનશન તપ એ બાહ્ય તપ છે. વિનય અને વૈયાવચ્ચ એ અભ્યંતર તપ છે. અનશન તપથી જીવ જે કર્મ નિર્જરાવે છે તેના કરતાં વિનય અને વૈયાવચ્ચથી ઘણાં કર્મ નિર્જરાવે છે. વિનયવાન જીવ આહાર કરતાં છતાં ઉપવાસના ફળને પામે છે. ધર્મનું મૂળ વિનય છે. જીવને જીવી હૃદે લઈ જનાર વિનય છે. વિનય ગુણને અવડિવાઈ કહ્યો છે, એટલે આગમમાં વિનય અને વૈયાવચ્ચનું મહત્ત્વ ઘણું કહ્યું છે. કોઈ પ્રસંગે આચાર્યમહારાજે વિનય અને વૈયાવચ્ચ કરનાર સુનિચોના ગુણની પ્રશંસા કરી તે પીઠ અને મહાપીઠના જીવથી સહન થઈ શકી નહિ. તેઓને ખેદ થયો અને પોતાના તપનું અભિમાન આવ્યું કે ‘અમે આટલો ગર્થો કપ્રકારી તપ કરીએ છીએ અને આ બંને તો નિરંતર આહાર કરે છે; છતાં અમારી પ્રશંસા નહીં કરતાં તેમની કરીને આચાર્ય મહારાજ પસંપાત કરે છે.’ આ ઉદાણે તે બંને મહાત્માઓએ નાની સરળી ભૂલ કરી એ તેમને લાગ્યું નહિ. પોતાના મનમાં જે અશુદ્ધ વિચારો ઉત્પન્ન થયા તેની શુદ્ધમહારાજ પાસે આલોચના લેવી જોઈતી હતી તે કીધી નહિ. તેના પરિણામે તેમણે પુરુષવેદને બદલે સ્ત્રીવેદ બાંધ્યો અને ભગવંત આદીશ્વરનાથી ગ્રાહી અને સુંદરીપણે ઉત્પન્ન થયા. ગ્રાહીએ ભગવંતની ખારો પ્રથમ દીક્ષા લીધી. સુંદરીને ભરતમહારાજે દીક્ષાની આજ્ઞા આપી નહીં અને સ્ત્રીરત્ન કરવાની બુદ્ધિએ પોતાના અંતરમાં રાખી છ ખાંડ સાધનાને હેશાન્તરમાં ગયા. સુંદરીનો જીવ તદ્દભવ મોક્ષગામી હતો. જન્મથીજ સંસારથી ઉદ્ધવેગ પામેલો હતો. પોતાના સાંકળપણા ઉપર તેને પ્રિયાર

નાની ભૂલનું મોટું પરિણામ.

૬૫

હુટથો અને ચારિત્રમાં અંતરાય કરનાર પોતાનું સાંદર્ય છે એમ તેમને લાગ્યું; તેથી આંખીલ તપની શરૂઆત કરી. ભરત મહારાજ સાઠકુન્નર વર્ષે છ ખંડ સાધી પોતાની નગરીએ પધાર્યા ત્યાં સુધી સુંદરીએ એ તપનું આલંબન શરૂ રાખ્યું અને સમતાપૂર્વક એ તપ કર્યો ભરત મહારાજને મહાસતી સુંદરીના તપની ખબર પડી એટલે ભગવંતની પાસે દીક્ષા લેવાની આજ્ઞા આપી. પ્રાંતે ગ્રાહી અને સુંદરી એ બંને જણ કર્મ બંધાવીને મોક્ષે ગયા.

પૂર્વ ભવમાં ઉદ્ભવેલી સહજ છાંએ અને માયાએ કેટલું અનિષ્ટ પરિણામ નિપજાવ્યું? આ નાની ભૂલ તે વળતે તેમના લક્ષ્યમાં પણ આવી નહી, પણ ભૂલે પોતાનું કળ આપવામાં ભૂલ કરી નહિ.

ભગવંત મહિનાથ પ્રભુના જીવે પૂર્વભવમાં મિત્રની સાથે ચારિત્ર પાળતાં તપ કરવામાં પોતાને મોટાઈ મળવાના હેતુથી માયા કરી ને વધારે તપ કર્યો, જો કે આ માયા આત્મસાધનમાં આગળ વધવા માટે કરી હતી, મિત્રોનું અહિત કરવા ખાતર કરી નહોતી, પણ શાસ્ત્રકારોએ આત્મસાધનમાં પણ અશુદ્ધતા સેવવાનો નિષેધ કર્યો છે. આત્માર્થીઓએ ધર્મના કિંવા આત્મહિતના કામમાં કદી પણ માયા અથવા છળકપટ કરવાનું નથી, અસત્ય બોલવાનું નથી, કિંવા અસત્ય પ્રરૂપણા કરવાની નથી; કેમકે એ સર્વ આત્માના શુભાનો ઘાત કરનાર છે. તેમાં આત્મહિત વા ધર્મ નથી. આત્મધર્મ કેવળ નિષ્કપટ સ્વચ્છ અને પવિત્ર છે, તેમાં મલિનતાપણું ઘટી શકતું નથી. ભગવંત મહિનાથના જીવે જો કે તે ભવમાં તીર્થંકર નામકર્મ જેવી ઉત્કૃષ્ટી પુણ્ય પ્રભાવિક નામકર્મની પ્રકૃતિનો બંધ કર્યો પણ અશુદ્ધતાએ પેતાનું કટુક કળ બતાવ્યું, જેથી પુરૂષવેદને બદલે સ્ત્રીવેદ બાંધ્યો. અહીંયાં નાની સરખી ભૂલનું કેટલું મોટું અનિષ્ટ પરિણામ આવ્યું !

પ્રવર્તિની લક્ષમણા સાધવીએ ચકલા અને ચકલીને મૈથુન સેવતાં દેખ્યા, ઉપયોગ ભૂલ્યાં, અશુદ્ધતાએ જોર કર્યું અને વિચાર થયો કે ‘કેવળી ભગવંત તો અવેદી છે તેમને વેદના સેવનથી શું સુખ છે તેનો અનુભવ કયાંથી હોય? આ ચકલા અને ચકલીનું જોડકું કેવું આનંદ ભોગવે છે!’ આવે વિચાર કરવાથી કેવળજ્ઞાનીઓની અને કેવળજ્ઞાનીની આશાતના પોતાનાથી થાય છે એમ તે વળતે તેમને લાગ્યું નહિ. થોડીવાર થઈ એટલે પોતાની ભૂલ સુઝી અને પશ્ચાત્તાપ થયો પણ આ નાની સરખી ભૂલ પણ ભયંકર ભૂલ હતી, અનંતા કેવળજ્ઞાનીઓની ઉપર તેમને આશ્ચર્ય હતો, એટલે કે તેમની આશાતના થઈ હતી, તે સાથે કેવળજ્ઞાનનું જે મહત્ત્વ તેને દ્રષ્ટુ લગાડનારી ભૂલ હતી, એટલે એકલા પશ્ચાત્તાપથી તેના દોષનું નિવારણ થઈ શકે તેમ ન હતું.

૬૬

ક્રીડીત ધર્મ પ્રકાશ.

શાસ્ત્રારોની એ આજ્ઞા છે કે પિતાની ક્રીડી અજાનતામાં પણ દોષ લેવાયો હોય તો પીતાર્થ આચાર્ય મહારાજ પાસે લેવી રીતે જેવા અજાનતાથી દોષ સંભો. હોય તે રૂપમાં નિર્દોષપણે તે બદલ કરીને તેનું પ્રાપ્તિ આપે તે પ્રમાણે તેમાં અચલ કરવો. સકારણ આત્મીને પિતાની બૂલ અમનાવી અને પિતાનાથી અજાનતા કેવળજાનીએ માને કેવળજાની અજાનતા થઈ ગઈ છે, તેથી પ્રાપ્તિ તો કેવું નેકરો એમ તેને લાગ્યું. પ્રાપ્તિ લેવા આચાર્ય મહારાજ પાસે ગયાં પણ મનમાં થઈ આવ્યું કે 'મહારાથી આવું દ્રવ્ય કેવાયું છે એ જો હું પ્રગટ કરીશ તો મારી બહુ લુપ્ત થશે' માટે તેવા પ્રકારની લુપ્તતાથી બચવા આતર પ્રાપ્તિ લેવામાં પડેલો રાખો, કપડું કેવળ્યું. આચાર્ય મહારાજને પ્રશ્ન્યું કે 'તે કેવળતાથી આવા પ્રકારનું પાપ લેવાયું હોય તો તેનું શું પ્રાપ્તિ? ' પીતાર્થ શુદ્ધમહારાજે કેવું કે 'આ ઉચ્ચ દોષ છે.' કેમકે અજાનતા કેવળજાની અજાનતા કરતાર છે. 'શી પેલો દંડ પણ ઉચ્ચ છે. સાધ્વીએ તે અંગીકાર કર્યું અને શુદ્ધતા કહ્યા પ્રમાણે શુદ્ધિને માટે તપ શ્રધ્ધા કરી. પણ મનના સંચિનજાને લીધે તેનો શુદ્ધિ થઈ નહીં. હજુ પણ તે સંસારમાં રહ્યો છે? 'હું જો સ્વાર્થ નામ પ્રગટ કરીશ તો મારી લુપ્ત થશે' આટલી નજીવી બૂલ કરી પિતાનાથી દોષ લેવાયો છે એ વાત આચાર્ય મહારાજ પાસે વિવેકન કરી નહિ તેના કટુક વિપાક તેના હવેને કેવી રીતે લોગવવા પડ્યા, એનું વર્ણન શાસ્ત્રમાં આવ્યું છે. તે વાંચતાં હૃદય કંપી ઉઠે છે. 'મરે! કર્મ સવા! તમને જરા પણ દયા નથી. આવી નાની બૂલને માટે આટલા બધા કટુક વિપાક આપવામાં તમે જરા પણ અંચકો ખાતા નથી. જો અજાનતાથી બૂલો કરે છે, એ અજાનતાના દોષ ઉપર તમને જરાપણ દયા આવતી નથી. પ્રમાણ હવેલી એવી સમજુતી છે કે 'અજાનતામાં દોષ કરીએ તેથી કરમો બંધ પડે નહીં, બહુ કોઈને કરીએ તોજ બંધ પડે' પણ તમે તો અજાનતાને પણ માટી આપતા નથી.' અજાનતામાં અજાનતાથી કે અજાનતામાંથી દોષ લેવીએ તેના કટુકવિપાક લોગવવા પડશે નહિ અથવા લોગવવા પડશે તો આટલા પ્રમાણમાં લોગવવા પડશે નહીં આવી જે માન્યતા છે એજ બૂલ છે.

અપૂર્ણ

વક્રીલ નંદલાલ લલ્લુભાઈ—વૈદ્યાર.

તપચિંતવનનો કાચોત્સર્ગ.

૬૪

તપચિંતવનનો કાચોત્સર્ગ.

— ❦ —

જવાબના સર્વ કડિયમણમાં હજુ આવશ્યકતા પ્રારંભમાં જે કાઉસમ કરવાનો છે તેમાં તે દિવસે શું તપ કરવો તે ચિંતવવાનું છે. તે ચિંતવવાની રીત ત આવડવાથી પ્રભુ ભાઈઓ ને જાહેરો તેા આર લોગસરના કાઉસમ કરે છે; પરંતુ જે ચિંતવન કાંઈ કડિયુ નથી. આર તે બધુવા તરફ લક્ષ્યજ અપાતું નથી. તે ચિંતવન શી રીતે કરવું તે આ નીચે જણાવવામાં આવેલ છે.

‘શ્રી મહાવીર જગત્તના શાસનમાં ઉત્કૃષ્ટ છ માસ તપ થઈ શકે છે. જગત્ત મહાવીરે તેટલો તપ કરેલો છે. હે ચેતન ! તું કરી શકીશ ?’ આનો જવાબ મનમાં જ ચિંતવવો કે ‘તેટલી શક્તિ નથી.’ પછી એક દિવસ ઉછું છ માસી તપ કરીશ ? જે દિવસ ઉછું છ માસી તપ કરીશ ? એમ એકેક દિવસ ઉછું આવત પાવ માસનો તપ કરીશ ? ત્યાં સુધી ચિંતવવું ને તેનો જવાબ પણ ઉપર પ્રમાણેજ ‘શક્તિ નથી’ એમ ચિંતવવો. પછી આર માસી તપ કરીશ ? પ્રભુ માસી તપ કરીશ ? જે માસી તપ કરીશ ? માસખમણ કરીશ ? એમ ચિંતવી જવાબ પણ પૂર્વ પ્રમાણેજ ‘શક્તિ નથી’ એવો ચિંતવવો.

પછી એક દિવસ ઉછું માસખમણ કરીશ ? જે દિવસ ઉછું માસખમણ કરીશ ? એમ એક એક દિવસ ચડતા ૧૩ દિવસ ઉછું માસખમણ કરીશ ? એમ ચિંતવવું. તેનો જવાબ ‘શક્તિ નથી’ એમ ચિંતવવો. પછી ૧૪ દિવસ ઉછું માસખમણને બદલે ૧૬ ઉપવાસની ૩૪ લક્ષતની સંસા છે. તેથી ૩૪ લક્ષત કરીશ ? ૩૪ લક્ષત કરીશ ? એમ જે લક્ષત એટલે એક એક ઉપવાસ ઘટાડતા ચોદ મક્ષ (એક ઉપવાસ) સુધી આવવું. જવાબમાં પોતે અગાઉ વધારેમાં વધારે જેટલો તપ કર્યો હોય ત્યાંથી ‘શક્તિ છે, પ્રભુમ નથી’ એમ ચિંતવવું. અને ત્યાં સુધી ‘શક્તિ નથી’ એમ પ્રથમ પ્રમાણેજ ચિંતવવું.

ત્યાર પછી ‘આંગેલ કરીશ ? નીચી કરીશ ? એકસાણું કરીશ ? બેઆસાણું કરીશ ?’ એમ ચિંતવી જવાબમાં ‘શક્તિ છે, પ્રભુમ નથી’ એમ ચિંતવવું. ત્યાર પછી ‘અવદુ કરીશ ? પુરિમદુ કરીશ ? સાકપેરગી કરીશ ? પારગી કરીશ ? નવકારગી કરીશ ?’ એમ ચિંતવવું. તેમાં તે દિવસ જે તપ કરવો હોય તેની અગાઉ ‘શક્તિ છે, પ્રભુમ નથી’ એવું કરેલું અને કરવો હોય તે તપ વખતે ‘શક્તિ છે, પ્રભુમ પણ છે’ એમ ચિંતવી કાઉસમ પાડવો. જેવટ નવકારગીમાં તેા એવો જવાબ ચિંતવીનેજ કાઉસમ પાડવાનો છે. આ ખામત બરાબર વિચારી રખાય તેા તેટલું ચિંતવન કરતાં આર લોગસરથી વધારે વખત વાગતો નથી.

શ્રી તળાજામાં તાળધ્વજગિરિ ઉપર પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ.

તળાજા શહેર ભાવનગર તાળાનું છે. તેમાં સુમારે ૪૦૦૦ માણસોની વસ્તી છે. ભાવનગર રોડને તે એક મહાલ છે. તેના તાળામાં શેા લગભગ ગ્રામો છે. દરબારી ત્રહીવટદાર ત્યાં રહે છે. આ શહેરની તદ્દન નજીકમાં તાળ-ધ્વજ નામની એક સુંદર ટેકરી છે. તે સિદ્ધાચળની એક ટુંક (વિભાગ) તરીકે પ્રખ્યાત છે. તેના ઉપર આપણા જૈનમંદિરો બહુ વર્ષો થયાં છે. મુસલમાની વખતમાં તેની ઉપરના જિનમંદિરમાંથી પ્રતિમાને ભૂમિમાં ભંડારવામાં આવેલા, તે કાળના દેરકારે પાછા બહાર નીકળવાથી મૂળ મંદિર સમરાવીને ૧૨૦ વર્ષ અગાઉ તેમાં શ્રી સુમતિનાથજીના શ્યામ વર્ણી જિંગને સ્થાપન કરેલા છે. તે જિંગ વિશેષ પ્રભાવિક હોવાથી દોઝાદેવના નામથી પ્રસિદ્ધ છે. તે મંદિરની એક બાજુએ અગ્યાર દેરીઓ એક સાથે સંલગ્ન છે. તે બધીમાં જિન-ગિરો સ્થાપેલા છે. આ મંદિરવાળી ટેકરીથી ઉંચાણમાં એક ખીણ ટેકરી છે. તેની ઉપર એક નાના મંદિરમાં ચતુર્મુખ જિનજિંગ સ્થાપેલા છે. તેની પ્રતિષ્ઠા શ્રી લંકાપુરના મસાલીયા કુટુંબે કરેલી છે. તે જગ્યા બહુ ઉંચાણમાં હોવાથી ત્યાંથી એક દિશાએ શ્રી સિદ્ધાચળ સ્પષ્ટ દેખાય છે. તેની સન્મુખે એગ્રીને ચૈત્યવંદન કરવા માટે ત્યાં ખાસ ગોડવાણ કરી છે.

સુખ્ય મંદિરની નીચેના ભાગમાં કેટલીક સરખાઈવાળી જમીન છે. ત્યાં મંદિર બંધાવવાની આચાર્ય શ્રી વિજયનેમિ સૂરીશ્વરના ઉપદેશથી શ્રી અમદાવાદ નિવાસી શેડ દલપતભાઈ મગનભાઈ હુડીશંકરની ધર્મપત્ની લક્ષ્મી બહેનની ઇચ્છા થવાથી તેમણે તળાજા સંદને પોતાની ઇચ્છા જણાવી, તેમણે તે વાત સ્વીકારી ને જિનમંદિરનું કામ શરૂ થયું. તે જિનમંદિર બાંધે બાંધે બાંધે બાંધે તેમાં જિનજિંગોની પ્રતિષ્ઠા કરવાનું સુકરર કરવામાં આવ્યું. મૂળનાયક વરીકે તળાજા નજીક સાળરાસર ગામની જમીનમાંથી નિકળેલા શ્રી પાર્શ્વનાથજીનાં જિંગને સ્થાપવાનું સુકરર કરવામાં આવ્યું, અને ખીલ જિનજિંગો લક્ષ્મીબહેન અમદાવાદ વિગેરે અનેક સ્થળોએથી લાવ્યા. પ્રતિષ્ઠાનું સુદૂર્ત વૈશાખ શુદ્ધ ૧૦તું સંકર થતાં સદરહુ મંદિરમાં જિંગ પ્રવેશ કાગણ શુદ્ધ ૩ જે કરાવવામાં આવ્યો.

આ મંદિરમાં ભોંયડું બહુ સુંદર અને પ્રકાશવાળું કરેલું છે. તેની અંદર જિનજિંગ પધરાવવાની સારી ગોડવાણ કરી છે. તે ભોંયરા સંખંધી બર્થ શેડ લાવણાઈ ભોગીલાલ લલ્લુભાઈ અમદાવાદ નિવાસીએ આપેલા છે અને તેમાં પાંચ જિનજિંગો તેમણે પધરાવ્યા છે.

શ્રી તળાવમાં તાળધ્વજગિરિ ઉપર પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ.

૬૬

દેરાસરની ઉપર શિખરો ૩ બહુ સુંદર બનાવ્યા છે. તેમાંના મધ્યના શિખરમાં ચૈત્રાચ જિનબિંબ પધરાવવાની ગોઠવણ કરી છે. તે સ્થાને શીહોરના એક ગુહરથે ૪ જિનબિંબો હાલ પ્રાહુણા દાખલ રૂ. ૨૦૦૦) શ્રી આદેશ લઈને પધરાવ્યા છે. તેની પ્રતિષ્ઠા હવે પછી થવાની છે. જે બાબુના જે શિખરમાં એકેક રક્તવાર્ણના પરિકરવાળા બહુ સુંદર બિંબ પધરાવવામાં આવ્યા છે. આ બિંબો બહુ પ્રાચીન અને શૈભનિક છે. મુખ્ય મંદિરમાં હાલ ત્રણ ગભારામાં ૯ અને જે બાજીઓ સામે જે એમ ૧૧ બિંબોની પ્રતિષ્ઠા કરવામાં આવી છે. જે મોટા કાઉસગીઆનું પખાસણથી નીચે મંદિરના ભાગમાં સામસામું સ્થાપન કરવામાં આવ્યું છે. બીજા એક ખેત મોટા બિંબ અને ૩ રશમ ને ૨ રાતા બિંબ વધ્યા છે તે પ્રાહુણા દાખલ રાખવામાં આવ્યા છે. રંગમંડપમાં દશ ગોખલાઓ છે. તેમાં ૬ ગોખલામાં એકેક જિનબિંબની પ્રતિષ્ઠા કરવામાં આવી છે. રંગમંડપની બહારના ભાગમાં જમણી ને ડાબી બાજુ એકેક છુટી દેરી બનાવી છે. તેમાં ગજમુખ યક્ષ ને પદ્માવતી દેવીની સ્થાપના કરવામાં આવી છે. જિનમંદિરની પાછળના ભાગમાં એક આરસની સુંદર દેરી બનાવી છે. તેમાં શ્રી ઋષભદેવજીની ચરણપાદુકા પધરાવવામાં આવી છે. એ પાદુકા બહુજ સુંદર બનાવવામાં આવી છે. તે દેરીની પાછળ તેને લગતું રાચણું વૃક્ષ રોપવાની ઇચ્છા છે.

પ્રાચીન સાચાદેવના મંદિરની જમણી બાજુ ૧૧ દેરીઓ છે તેની બાજુમાં ગુરૂમંદિર ખાસ નવું બાંધવામાં આવ્યું છે. તેનો ખર્ચ શ્રી અમદાવાદ તત્ત્વવિવેચક સભા તરફથી કરવામાં આવ્યો છે. તેમાં નીચે જણાવેલા ૧૫ ગુરૂમહારાજની મૂર્તિઓ પ્રવચન સુદ્રાવાળી (હાથમાં નવકારવાળી રાખેલી) અને ૭ ગુરૂની ચરણપાદુકા પધરાવેલ છે. તેની પણ આ સુહૃત્તેજ પ્રતિષ્ઠા કરેલી છે—

૧ શ્રી જ્ઞાતમસ્વામી	૨ સુધર્માસ્વામી	૩ જંબૂસ્વામી
૪ ભદ્રગાહસ્વામી	૫ સુસ્થિતસૂરિ	૬ સિદ્ધસેન દીવાકર
૭ ચંદ્રસૂરિ	૮ સમંતભદ્રસૂરિ	૯ દેવદ્વિગણિશ્વમાશ્રમણ
૧૦ હરિભદ્રસૂરિ	૧૧ સર્વદેવસૂરિ	૧૨ જગન્ન્યાસ્રસૂરિ
૧૩ હેમચંદ્રાચાર્ય	૧૪ હીરવિજયસૂરિ	૧૫ વિજયસેન સૂરિ

પાદુકાઓ—૧ વિજયદેવસૂરિ ૨ વિજયસિંહસૂરિ ૩ સત્યવિજયજી ૪ યશોવિજય ઉપાધ્યાય. ૫ પં. ગંભીરવિજયજી ૬ શ્રી વિજયનેમિસૂરિના શિષ્ય પ્ર. યશોવિજયજી અને ૭ મુ. ઋદ્ધિવિજયજી.

તદુપરાંત આ ગુરૂમંદિરમાં ડાબી બાજુએ શ્રીમાન વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજની

૧૦૦

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

એક સુંદર મૂર્તિ પધરાવવામાં આવી છે. તે આંગેહુળ તેઓ આહુળની છબી પ્રમાણે કરાવવામાં આવી છે. સામી યાત્રુ કુમારપાળ રાવળની નાની સરખી મૂર્તિ જાળીયાં નીચેના ભાગમાં પધરાવી છે, ને મૂળનાયક તરીકે પધરાવેલા શ્રી જાતભસ્ત્રામીની નીચેના ભાગમાં તેમની અધિષ્ઠાધિકા સરસ્વતી દેવીની મૂર્તિ પધરાવવામાં આવી છે.

મૂળ મંદિરની અંદર પણ એ ગોખલામાં એ પ્રતિમાજી ને ૧૧ દેરીઓ પૈકી એ દેરીમાં ૩ પ્રતિમાજી આ સુદૃષ્ટ પધરાવવામાં આવેલા છે.

નવીન મંદિરના ભોંયરામાં મૂળનાયકની નીચે તેમની અધિષ્ઠાધિકા દેવીની મૂર્તિ ઉપરાંત રંગમંડપમાં ત્રણ ગોખલામાં શ્રી ચક્રેશ્વરી, વાઘેશ્વરી અને કપર્દીચક્ષત્રી મૂર્તિ પધરાવેલી છે. મધ્યના મંદિરમાં ત્રણ ગભારાના ત્રણ મૂળ નાયકજીની નીચે તેમની અધિષ્ઠાધિકા પદ્માવતી, અંબિકા ને સિદ્ધાધિકા-એ ત્રણ દેવીની મૂર્તિનું સ્થાપન કરવામાં આવ્યું છે.

એ પ્રમાણે એ સુદૃષ્ટ એકંદર ૨૪-૨-૩ મળી ૨૯ પ્રભુની મૂર્તિઓ, ૧૬ શુરમૂર્તિઓ, ૭ શુરગોદુકા, ૭ દેવીની મૂર્તિઓ, ૨ યક્ષની મૂર્તિ ને ૧ કુમારપાળની મૂર્તિનું સ્થાપન કરવામાં આવ્યું છે. તેમાં લક્ષ્મીજીને તરફથી નવીન મંદિરના મૂળ ગભારામાં ૮ પ્રતિમાજી ને ૨ કાઉચગીયા અને ભોંયરામાં પાંચ પ્રતિમાજી શેડ લાલભાઈ ભોગીલાલ તરફથી ગેસાડવામાં આવેલ છે. જા-કીના તમામ પ્રતિમાજી વિગેરે નકરે જોલાવીને પધરાવેલ છે. ધ્વજદંડ ને ઈંડા (કગશ) ચડાવવામાં પણ ૩ ધ્વજદંડ લક્ષ્મીજીને તરફથી ચડાવવામાં આવ્યા છે અને બીજા નકરાથી ચડાવેલા છે.

આ દેરાસર બહુજ સુંદર બંધાયું છે. સ્થંભો, ચોકડાની સાજો વિગેરે આરસના ખાસ મકરાણાથી બનાવીને મંગાવેલા છે. હવું કામ ઘણું બાકીમાં છે. તમામ પૂર્વ થશે ત્યારે તો બહુજ સમૃદ્ધિ લાગશે, હવું તેની ફરતો ગડ વિગેરે કરવાનું તેમજ જમીન સરખી કરવાનું કામ તકત બાકીમાં છે. તે પણ હવે પછી કરવામાં આવશે.

આ પ્રતિષ્ઠાના પ્રસંગ ઉપર લક્ષ્મીજીને તરફથી અઘૂઈ મહોત્સવ કરવામાં આવેલ છે. તેમજ તેમણે અને લાલભાઈ શેડે પાંચ પાંચ છોડનું ઉદા-પન પણ પધરાવેલ છે. આ કાર્ય માટે નામદાર ભાવનગર દરબારશ્રી પાસે માગણી કરતાં દરબાર ગઢની તમામ જમીન ખાસ તે ઉપયોગમાં વાપરવા બાકી ફરી આપી હતી. તેમાં બહુ સુંદર મંડપ બંધવામાં આવ્યો હતો, અને અંદર શ્રી શત્રુંજય, ગીરનાર તથા સગવસરજીની રચનાઓ પ્રવાહી કારીગર પાસે બહુ સુંદર કરાવવામાં આવી હતી. તેમાં ત્રણ પધરાવવામાં આવ્યા હતા. સમવસરજીની

શ્રી તાળાવતમાં તાળાધ્વજગિરિ ઉપર પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ.

૧૦૧

આગળના ભાગમાં પાલીતાણાથી લાવેલ સુશોભિત સિંહાસન ત્રણ કમાનવાળું રાખી તેમાં પ્રભુ પધરાવ્યા હતા. બધા પ્રતિમાઓની આંગી દરરોજ બહુ સુંદર કરવામાં આવતી હતી. તેમની સમીપે દરરોજ નવી નવી પૂજાઓ લણાવવામાં આવતી હતી. પૂજા લણાવવા માટે પાલીતાણાની ટોળીવાળા લાઇઓ આવ્યા હતા. તાચનરા છોકરાની મંડળી પણ આવી હતી. લાવનગરથી જેન્ડ મંગાવ્યું હતું. નોખત પણ બેસતી હતી. રોશની માટે ખાસ ઇલેક્ટ્રીકની ગોઠવણ કરવામાં આવી હતી. તેણે સંખ્યાબંધ દીવાઓવડે અને તેની નવી નવી આકૃતિઓવડે મંડપને એવો શોભાવી દીધો હતો કે પ્રથમ જોનાર તો અબ્બ-દમજ થઇ બીય.

મંડપની ઉપરના ભાગમાં ઓશરીની અંદર ઉઘાપન પધરાવવામાં આવ્યું હતું. તેમાં બંને ગૃહસ્થ તરફથી જે જે છોડ ઝીક અળકના ભરેલા ને ત્રણ ત્રણ છોડ લપેટાના હતા. ઝીક ભરેલા છોડમાં એલાચી કુમારના નાટકની અને મધુગિંદુની સુંદર રચના કરવામાં આવી હતી. દરેક છોડમાં સો સો ઉપરાંત જ્ઞાન, દર્શન ને આરિત્રતા ઉપગરણો દાખલ કર્યા હતા. પરમાત્માના આલૂપણો પણ મૂક્યા હતા. બીજેડું તો હીરામાણિકનું જડાવ હતું. એકંદર બધા છોડમાં થઇને સારી કિંમતનો સામાન મૂકાયેલો હતો.

મહોત્સવની શોભા અપૂર્વ થઇ હતી. તે જોવા માટે બહારગામથી સુમારે દશ હજાર જેનો અને તેટલી સંખ્યામાં જૈનેતર વર્ગ આવેલ હતો. મહોત્સવની શરૂઆત વૈશાખ શુદ્ધિ ૩ થી કરવામાં આવી હતી અને તેજ દિવસે ઉજમણના છોડ બાંધ્યા હતા. શુદ્ધિ ૫ મે શત્રુઞ્ચ, ગીરનાર ને સમવસરણ વિગેરેમાં પ્રતિમાઓ પધરાવવામાં આવ્યા હતા અને તાળાધ્વજગિરિ ઉપર નવીન જિનમંદિરમાં કુંલસ્થાપન ને ગ્રહદિગ્પાણ પૂજનની ક્રિયા કરવામાં આવી હતી. શુદ્ધિ ૬ કે પ્રતિમાઓને ૧૮ અભિષેક અને શુદ્ધિમૂર્તિ તથા શુદ્ધપાદુકાઓને અભિષેક કરવામાં આવ્યા હતા. શુદ્ધિ ૭ મે દંડ કળશાદિકને અભિષેક કરવામાં આવ્યા હતા. શુદ્ધિ ૮ મે યજ્ઞ યજ્ઞીણીને અભિષેક અને તેને લગતી હોમાદિ ક્રિયા કરવામાં આવી હતી. શુદ્ધિ ૯ મે જળયાત્રાનો વરઘોડો ચડાવવાનો હતો, પણ વિધિયુક્ત જળ પ્રથમ લાવેલ હોવાથી અને વખત ઘોડો હોવાથી રથયાત્રાનો વરઘોડોજ ચડાવવામાં આવ્યો હતો. ત્યાર અગાઉ પણ શુદ્ધિ ૫ થી શુદ્ધિ ૮ સુધી ચારે દિવસ પૂજા લણાવ્યા પછી વરઘોડા ચડાવવામાં આવ્યા હતા. આંદીનો રથ, પાલખી, ઇંદ્રધ્વજ વિગેરે વરઘોડાની સામગ્રી પાલીતાણે કરાણાનામાંથી લાવવામાં આવી હતી. કેટલીક સામગ્રી સાવનગરથી હાંવ ગયા હતા અને પુષ્કળ સામગ્રી અમદાવાદથી લાવ્યા હતા.

શુદ્ધિ ૩ થી શુદ્ધિ ૧૦ સુધી બંને ટંકની નવકારથી જુદા જુદા ગૃહસ્થો

૧૦૨

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

તરફથી કરવામાં આવી હતી. સાંજે તો ચોરાશી કરવાનું રાખ્યું હતું. એટલે જૈન સિવાચના બાંજન વણિકોને પણ આમંત્રણ કરવામાં આવતું હતું. તેમનાં તહેવાર પણ સારી હતી. દરરોજ નવા નવા પકવાનો કરવામાં આવતા હતા. સ્વામીભાઈની સક્રિયતા લાભ પણ સારો લેવામાં આવ્યો હતો.

તળાબ ગામને લગતી તળાહી નદીમાં પાણી માટે કુવા ખોદતાં પુષ્કળ પાણી નીકળ્યું હતું, જેથી તે સંખંધી ચિંતા દૂર થઈ હતી. ગામમાં જુદે જુદે ઠેકાણે ઘણી પરબો માંડવામાં આવી હતી. જેથી તમામ ઠેકાણે વૃક્ષ મહત્ત્વ ધરાવી પડે તેમ નહોતું. રોશની માટે આખા શહેરમાં ને ડુંગર ઉપર જુદે તેમજ મંદિર પાસે કીટસનનો બંદોબસ્ત કરાવેલો હતો જેથી શહેર ને પર્વતનો માર્ગ પ્રકાશિત થઈ રહેતો હતો.

વિધિ વિધાન કરાવવામાટે અમદાવાદથી મદ્રાસલાલભાઈ તથા મોહનલાલ ભાઈ વિગેરે ધર્મજાંઘુઓ આવ્યા હતા. તેમણે ક્રિયાનું કામ બહુ સંગીન રીતે કર્યું હતું. શુદ્ધિ ૧૦ મે સૂર્યોદય પછી સ્ટા. ટા. હા અને ૮ મીનીટ પ્રતિક્ષિત થઈ હતી. શુદ્ધિ ૧૧ શે રાત્રે વૃષ્ટિ કરવામાં આવી હતી. શહેર ફરતી ધારુ-બાડી દેવામાં આવી હતી અને શુદ્ધિ ૧૨ શે પ્રાતઃકાળે દ્વાર ઉઘડાવવાની ક્રિયા થઈ હતી.

શ્રી અમદાવાદથી આવ્યા શ્રી વિજયનેમિરસૂરિના શિષ્ય શ્રી વિજય દર્શનસૂરિ પધાર્યા હતા. તેઓ ક્રિયા સંખંધી કાર્યમાં બહુ સારો લાભ લેતા હતા. તેમના સાનિધ્યપણથી શુદ્ધિ ૧૦ મે પ્રતિષ્ઠાનું સુદૃઢ બહુ સારી રીતે અંજવાણું હતું અને તેજ દિવસે બપોરે નવીન જિનમંદિરમાંજ અષ્ટોત્તરી સ્ત્રાવ ભણાવવામાં આવ્યું હતું. તેને માટે ફળ નવેચ વિગેરેની ગોઠવણ બહુ સારી કરવામાં આવી હતી. પુષ્કળ પણ દરરોજ પાલીતાણાથી પુષ્કળ મંગાવવામાં આવત હતા. પરમાત્માની ભક્તિમાં કેઈ પ્રકારની ખામી નહોતી.

આ શુભ પ્રસંગને લઈને લક્ષ્મીબહેનના અમદાવાદ ખાતાના બહેન સંખંધથી લાંથી ઘણા મહુરથો પધાર્યા હતા; તેમજ ભાવનગરથી અને આજુ-બાજુના મહુવા વિગેરે ગામોથી ઘણા આગેવાનો પધાર્યા હતા. નકરાની તેમજ પૂજા આપરિતિના થી વિગેરેની ઉપજ સારી થઈ હતી. કેટલીક વખત તો અણધારી ઉપજ થતી હતી.

ભાવનગર જુદા તરફથી જે. સર પટ્ટણી સાહેબ પાસે માગણી થતા તંબુ, રાત્રીઓ, કનાતો, પેવળઓ, તોરણીઓ વિગેરે તમામ સામાન માગ્યા પ્રમાણે મળ્યો હતો. ભાવનગરના નામદાર મહારાજ સાહેબને આ પ્રસંગ ઉપર પ-મારનાની માર્શન કરવામાં આવી હતી; પરંતુ ગરમી વધારે પડતી હોવાથી તેઓ

શ્રી તળાબમાં તાલધ્વજગિરિ ઉપર પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ.

૧૭૩

નામદાર પધારી શકયા નહોતા. તળાબ નજીક ગોપનાથ મુકામે પાલીતાણાના ઠાકોર સાહેબ શ્રી બહાદુરસિંહજી હવા ખાવા માટે રહેલા હોવાથી તેઓ નામદારને આમંત્રણ કરવામાં આવ્યું હતું. તે તેમણે સ્વીકાર્યું હતું; અને પ્રતિષ્ઠાને દિવસે શુદ્ધિ ૧૦ જે સાંજે છ વાગે તેઓ નામદાર અને મે. સર પદ્મણી સાહેબ વિગેરે ભાવનગર સ્ટેટના મુખ્ય મુખ્ય અમલદારોએ તથા ભાવનગરના નગરશેઠ પરબુદાસભાઈએ પધારવાની તરદી લીધી હતી. પ્રથમ ટુંગર ઉપર રવા હતા. ત્યાં નવીન જિનમંદિરમાં ને પ્રાચીન જિનમંદિરમાં તેમજ શુરૂમંદિર વિગેરેમાં દર્શનનો લાભ લઈ નીચે આવ્યા હતા અને પછી મંડપમાં પધાર્યા હતા. ત્યાં થોડક કરવામાં આવી હતી. પ્રારંભમાં પાલીતાણા ઠાકોર સાહેબ પાસે એક કિંમતી સાફો ને રૂ. ૧૦૧ અને ભાવનગરના ના. મહારાજ સાહેબને મોકલવા માટે કિંમતી સાફો અને રૂ. ૧૫૧ નજરાણા તરીકે મે. પદ્મણી સાહેબ પાસે ધર્ધા બાદ લક્ષ્મીબહેનના પુત્રી સરસ્વતી બહેને સ્વાગતને લગતું કાપણ વાંચ્યું હતું. તેમાં પધારેલા નામદાર ઠાકોર સાહેબનો તેમજ મે. પદ્મણી સાહેબ વિગેરેનો આભાર માનવામાં આવ્યો હતો. ત્યારબાદ જણાવ્યું હતું કે—

“ તાલધ્વજ ગિરિ એ અમારું જીવન અને પવિત્ર ધામ છે. કેમકે આ શત્રુજયની એક ટુંક ગણાય છે. અહીં ૧૧૦ વર્ષ અગાઉ ત્યારે આગલી ટુંક દરીને બાંધવામાં આવી ત્યારે ભાવનગરના મહારાજ વખતસિંહજીએ અમને આ તીર્થની સેવા ભક્તિ માટે જે માયાળુ અને અભયવચનો આપ્યા હતા, તે યાદ કરું છું ત્યારે રાજ્યપ્રેમથી મારું હૃદય હર્ષ પામે છે. અને અત્યારે પણ રાજ્ય તરફથી દરેક સ્વાસત, ઉત્તારા, જગાશયો, સુધારાઈ, વૈદ્યક, પોલીસ, વડીવડી તેમજ દરેક આતાની છુટે હાથે જે મદદ મળી છે; તેમજ અત્રે જાતે પધારી આપે જે લાંબાઈ દર્શાવી છે, તે માટે અમે આપ નામદારના જણી છીએ. આ પ્રસંગે નામદાર મહારાજના દર્શનની અમને સર્વને તિર અભિલાષા હતી, પરંતુ સજ્જ તાપ અને સુસાદરીની હાડમારીથી તે લાભ મેળવવામાં અને બેનસિંગ રહ્યા છીએ, તેા પણ રાજ્યની દરેક મદદથી વીશ હજાર માણસોની મેદનીમાં સર્વત્ર શાન્તિ અને વ્યવસ્થા સાચવી શકાઈ છે તે અમારા દરેક રાજ્યની અનીટલિની યાદગાર નીશાની છે, તેમ મારે સહર્ષ સ્વીકારવું જોઈએ, અમારા મુખ્ય તીર્થ શ્રી શત્રુજયના સાનિધ્યમાં આવેલા શ્રી પાલીતાણાના નામદાર ઠાકોર સાહેબે પણ આજે અત્રે પધારવાની તરદી લઈ અમારા દરેક જે સદ્ભાવ બતાવ્યો છે તે માટે તેઓ નામદારના પણ અમે આભારી છીએ. ”

ભાવનગરવાળા શેઠકુવરજી આજુદજીએ ત્યાર બાદ જણાવ્યું કે—“અમદાવાદ

૧૦૪

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

(રાજનગર)ના ગૃહસ્થો તાલધ્વજ તીર્થે આવી લાગેા રૂપીઆ અર્ચે અને તેમ અમારું રાજ્ય ખરેખરે પડેને ઉભું રહેલું હોય તે જોવા માટે અમે ભાવનગર શહેરીઓ તરીકે મગરૂર છીએ. અમારું રાજ્ય હુમેશાં ધાર્મિક કાર્યોમાં મદદ આપતું જ આવ્યું છે; કેમકે તેમાં તે પિતૃધર્મ પીછાણે છે અને પ્રબલ તરીકે અમે પુત્રધર્મ જન્મવળા રહીએ તેમ હું મન્યું છું. આ પ્રસંગે નામદાર બાદ મહારાજા શ્રી કૃષ્ણકુમારસિંહજી ન પધારી શકયા તે અમને ઉભય લાગે છે. આ મહોત્સવના બહોળા કામને પહોંચી વળવામાં તજાગતના દરેક ભાઈએ કોમના ભેદ વિના સારી મહેનત કરી છે. તેમજ શેઠ કેશવજી બુનભાઈએ ઘડું રોવા ઉઠાવી છે. વળી અત્રેના તેમજ વણથલી, વરલ, પાલીતાણા અને મહુવા સ્વયંસેવક મંડળો, બાળાશ્રમના યુવકો વિગેરેએ જે સેવા ઉઠાવી છે, તે માટે તેમને માન ઘટે છે. તેમજ અત્રેના દરેક ખાતાના નાના મોટા અધિકારીઓએ અમારી સાથે એકરૂપ ધર્મ જઈને દરેક સગવડો આપવામાં જે ઉત્સાહ કરી કાળજી બતાવી છે તે અમારાથી બુલાય તેમ નથી. ”

નામદાર પ્રભાશંકર દલાપતરામ પટ્ટણી સાહેબે તે પછી જણાવ્યું કે- “સંસારમાં સાબુસનાં ઘણાં ધર્મો છે, તેમાં દ્વાત્રી પ્રથમ ધર્મ પ્રભુ તરફ વક્ષાદારીનો છે. એટલે તે ધર્મ જે નથી ચુકતો તેજ બધા ધર્મમાં આરતી ઉતરી શકે છે. આજે લક્ષ્મીજીને અત્રે છુટા હાથે અર્ચ કરીને તથા તન ને અર્પાને તે ધર્મ જાળવ્યો છે તે માટે તેમને ધન્યવાદ ઘટે છે. જો કે આ ધન્યવાદ અત્યારે આપવાનો વિવેકજ છે, છતાં તેમણે આ પુણ્યકાર્યનો ન્યાય સંકલ્પ કર્યો હશે ત્યારથીજ તે પ્રભુને ચોપડે નોંધાઇ ગયો હશે, અત્યારે તો તે મા માત્ર સર્વેશ્વર છે.

મેં સાંભળ્યું છે તેમ પ્રભુને મંદિરે જવાને એક ડગલું ભરતાં જને જન્યતા પાપ થોવાય છે, તો પછી આ તો પ્રભુમંદિર માટે પોતાનું સર્વ અર્પાને લક્ષ્મીજીને ધર્મની પૂજા કેટલી પવિત્ર છે તે બતાવી આપ્યું છે; તેવા પુણ્યકાર્યમાં પગલા ભરવાના મહદ્ પુણ્યનો લાભ લેવા હું પણ શા રાજા થયો છું, એટલે અમારા આવવાને ઉપકારની દૃષ્ટિએ બતાવવાની જરૂર નથી.

આજની બચ્ચતા જોઈને મને લાગી આવે છે કે-અત્રે નામદાર મહારાજા સાહેબને હું લાવી શક્યો નહિ. તમારી લાગણી છતાં આમ કરવામાં કેવળ તેમના પાત્ર્ય શરીરના હિતનોજ વિચાર કર્યો, કે જેમ કરતાં તેમ આંતર શરીરને જે પુણ્યનો આનંદ મળત તે ભૂલી જવાથી મારી આ સુધારવાને મારી સાત્રાના આજના પુણ્યમાંથી એક ડગલાનું પુણ્ય મારા માટે ન

શ્રી તાળાબાંધા તાળાધ્વજગિરિ ઉપર પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ.

૧૦૫

સાક્ષી બધું પુણ્ય તેમને મળે તેમ માગી લઈ' છું. મહારાજ સાહેબને આજે પ્રત્યક્ષદર્શનના લાભમાં હું આડે આવ્યો છું, એટલુંજ નહિ પણ તેમના આનંદને અતસય પાડવામાં અને તમારો પ્રેમ જોતાં પ્રબળ વિમુખ રાજવાની મારા વહીવટમાં આ ખીજી ભૂલ થઈ છે તેમ મને જણાવાથી અફસોસ થાય છે, પરંતુ હવે ઉપાય નથી. એટલે હું ખાત્રી આપું છું કે આ સર્વ હકીકત હું તેઓશ્રીને નિવેદન કરીશ, અને તેમ કરતા ભૂલનો કપકો સહન કરી લઉંશ.

તમે ભાવનગર રાજ્ય અને અધિકારીઓની મદદ માટે ઘણી પ્રશંસા કરી છે. પણ આટલા લાંબા અનુભવ પછી હું 'પૂછું છું' કે જ્યાં ભાવનગર રાજ્ય અને પ્રજા એકરૂપ છે, ત્યાં આવા ઉપલક્ષ વિવેકની જરૂર હોય ખરી? જ્યાં સુધી સંબંધીઓમાં પરસ્પર સંબંધ હૃદયની આરપાર ઉતરી ગયા ન હોય ત્યાં સુધી વિવેકના ઉપચારની જરૂર ભલે મનાતી હોય, પણ એકરૂપતા પ્રાપ્ત થયા પછીનો વિવેક તો મશ્કરી જેવોજ લાગે છે. ભાવનગર રાજ્યમાં રાજ્ય અને પ્રજા કે અધિકારીઓ અને પ્રજા એ સર્વમાં પરંપરાનો સંબંધ છે, રાજ્ય જે કરે તે કરજ છે, ને જો તેમાં ઉણપ હોય તો તે પ્રજાના પ્રેમની ઉણપના ખી રાપે છે, તેમ મને લાગે છે. વળી આ તો ધર્મકાર્ય છે, એટલે તેમાં કોઈ પણ સ્ટેટ પ્રજા સાથે લાલનો વિચાર કરે તે માનવું જોઈ' છે, કેમકે રાજા એ પ્રજાનો પાત્ર છે, અને પ્રભુથી ખીજે ન'બરે છે. એટલે તેવી સેવા અમે હમેશાં કરતા રહીએ કે જેથી અમારા બાળ મહારાજાનું રાજ્ય હમેશાં પુણ્યથી તપે.

પાટીતાણાના નામકાર ડાકોર સાહેબ માટે તમે જે વિવેક કર્યો તે માટે હું તેઓ નામદાર મહારાજાની વતી કહીશ કે-તમારા પ્રેમથી તેમને આનંદ મળે છે. જૈનધર્મનું પ્રથમ દરબજાનું તીર્થસ્થાન શ્રી શત્રુંજય છે, જ્યારે આ તો તેનું એક શિબર-દુર્ગ છે. એટલે તેવા પવિત્ર સ્થાનના તમે ભક્ત છો, અને તેઓ સ્વક છે, એટલે તેના હિતમાં તેમને સ્વાભાવિક આનંદ હોઈને જ્યારે ખીજા રાજ્યમાં પણ તમારા આનંદમાં ભાગ લેવાને તેઓ પધાર્યા છે, તેમાં તે ધર્મ સમજે છે, એટલે તે માટે ઉપકારના શબ્દોની જરૂર નથી.

આજે અહીં હજારો માણસોને એકઠા થયેલા હું જોઉં છું, તેથી મને એક દર્શન યાદ આવે છે. ગંગામાં હજારો માણસને ન્હાતા જોઈ પાર્વતીજીએ શંકરને પૂછ્યું હતું કે 'ગંગાજીમાં ન્હાવાથી પાપ માત્ર ધોવાય છે, તો આ લાખો મનુષ્યને સ્વર્ગમાં જગ્યા ક્યાં મળશે?' શંકરે આ પ્રશ્નના સમાધાન માટે મનુષ્યરૂપે કાદવમાં ઝુપી જઈ જે પાપ સ્પર્શિત હોય તેના ખેંચવાથી હું નીકળીશ તેમ જાહેર કર્યું. આ વખતે સેંકડો માણસ ત્યાં નાહીને પાછા વળતાં હતાં, છતાં તેઓ પાપ ધોઈ આવ્યા છે તેવું તેમના હૃદયમાં ન આવ્યું, જ્યારે એક

૧૦૬

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

ગામડીઓ 'હું' ગંગામાં નહાયો છું' તેથી મને પાપ રહ્યું નથી' તેમ કહી પ્રભુદ્વાધને જોડવા ગયો. આ રીતે પ્રભુની શ્રદ્ધાપૂર્વક કરેલી ભક્તિનું ફળ સૌ સમજે તેમ ઇચ્છું છું, અને આ પુણ્યકાર્યથી આજે પવિત્ર જાનેલાં લક્ષ્મીબહેન પાસેથી નામદાર મહારાજ અને રાજ્ય તરફ આશિર્વાદ મળે તેમ ઇચ્છું છું.

મહારાજ વખતસિંહજીએ તમને જે અભયવચનો આપેલાં છે, તે મહારાજ ભાવસિંહજીના પુત્રના વખતમાં શીલાલેખે લખાયેલાં તમે જોશે. ધર્મના કાર્યમાં રાજાનો દરમો ભાગ છે, એટલે તે વચન સાચાંજ પડશે, તે આ તીર્થ સુખે ભોગવે તેમ હું ઇચ્છું છું."

મે. પટ્ટણી સાહેબના કહી રહ્યા બાદ પાલીતાણાના નામદાર મહારાજ વિ. જોરેનો ફરીને આભાર માનવામાં આવ્યો હતો. અને મેળાવડો ખરખારત થયો હતો. આ મેળાવડાથી સર્વને બહુ આનંદ થયો હતો.

મે. પટ્ટણી સાહેબે ત્યાંથી વિદાય થતીવખત મે. વહીવટદાર સાહેબ સાહેબે કહેવરાવ્યું કે 'નામદાર ભાવનગરના મહારાજ સાહેબ તરફથી લક્ષ્મીબહેનને રૂ. ૫૦૦) આંડલા તરીકે આપવામાં આવશે.' આ હકીકત બહાર પડતાં થયેલા હુપ્પે ઉમેરો થયો હતો, અને ભાવનગરના મહારાજના સર્વત્ર વખાણ થવા લાગ્યા હતા.

આ મહોત્સવના પ્રસંગ ઉપર શ્રી પાલીતાણાથી આવેલા સ્વયંસેવકોએ તેમજ મહુવા જૈન બાળાશ્રમના વિદ્યાર્થીઓએ અને વણથળી, વરલ તથા તળાજના સ્વયંસેવક વિગેરેએ ઘણાજ પ્રયાસ કર્યો છે. તેને માટે તેઓ ખર્ચ ખરા ધન્યવાદને પાત્ર છે. પાલીસે સંભાળ બહુ સારી રાખી છે, મ્યુનીસીપલ લીટીએ સ્વચ્છતા બહુ સારી જાળવી છે અને મે. વહીવટદાર સાહેબે તમામ પ્રકારની સગવડ તરફ ધ્યાન આપ્યું છે, તેથી તે સર્વનો આભાર માનવા યોગ્ય છે.

આ દેરાસર બંધાવવામાં તેમજ આ પ્રતિષ્ઠાપ્રસંગમાં તળાજ નિવાસી કેશવજીભાઈનો પ્રયાસ ખરેખર પ્રશંસા પાત્ર છે. તેને માટે તેમને પુરતું માન થયું છે, પ્રતિષ્ઠાકાર્યમાં તળાજ સંઘના બીજા બંધુઓએ પણ સારો પ્રયાસ લીધો છે.

તળાજ ભાવનગરથી ૩૨ માઈલ લગભગ થાય છે. ત્યાં જવા માટે ભાવનગરથી મોટરનું સાધન સારું છે. ઉપરાંત ખાસ પાંચ મોટરો અમદાવાદ આવેલ હતી. તેમની સાથે ભાડા સંબંધી ઠરાવ સુકર કરેલો હતો, તે તળાજે આવનાર જનારને સારી સગવડ થઈ હતી.

આવા મહોત્સવો વારંવાર બની શકતા નથી. મોટી સંખ્યામાં માણસોએ થયા છતાં અને પુષ્કળ ગરમી પડતી હતી, છતાં તમામ માણસોની પ્રતિજ્ઞાવાળી, સુખશાંતિ વર્તી અને સૌ આનંદ સાથે પોતપોતાને સ્થાનકે પહોંચી ગયું એ હકીકત આનંદજનક છે. પ્રતિ આ શુભ પ્રસંગની અનુમોદના કરવા વાંચક વર્ગને સૂચવી આ લેખ સમાપ્ત કરવામાં આવે છે.

વર્તમાન સમાચાર.

૧૦૭

વર્તમાન સમાચાર.

૧ શ્રી જૈન ઐયસ્કર મંડળની ત્રિવાર્ષિક સભા.

આ સભા શ્રી પાલીતાણામાં તા. ૬-૫-૨૪ ના રોજ નરશી નાથાની ધર્મ-સભામાં મળી હતી. પ્રમુખ તરીકે શ્રી મેસાણાવાળા શા. ડા.ચા.ભાઈ વેલાભાઈ બેસાણા હતા. બીજા પક્ષ એ મંડળના કેટલાક સંભાવિત ગૃહસ્થો પધાર્યા હતા. શ્રી જૈન ઐયસ્કર મંડળનો તથા જૈન ડેળવણી ખાતાનો સંવત ૧૯૭૭-૭૮-૭૯ એ ત્રણ વર્ષનો હીશાબ તથા રીપોર્ટ રજુ કરવામાં આવ્યો હતો. તે પાસ કરી છવાવવાની પરવાનગી આપવામાં આવી હતી અને ઉપજ પ્રમાણે ખર્ચ કરવાની પરવાનગી આપી હતી. તેમજ નવા અધિકારી વિગેરેની રીત-નર નીચેનોક કરવામાં આવી હતી. તેમાં પ્રમુખ તરીકે બાબુ સાહેબ રાજ-કુમારસિંહજી, ઉપપ્રમુખ શેઠ મણિભાઈ ગોદળભાઈ અને શેઠ પ્રેમજી નાગરદાસ, સેક્રેટરી તરીકે શેઠ વેણીચંદ મુરચંદ વિગેરે નીમાયા હતા. પ્રાંત પ્રમુખ સહેરે ગોતાને પ્રમુખ નીમવા સંબંધી આભાર માની, મંડળના કાર્યથી બહુ કલેષ બનાવ્યો હતો. હીસાબની ચોખવટથી સંતોષ પામી અન્ય સંસ્થાવાળા-એને તેની ચોખવટ રાખવાની સૂચના કરી હતી. વેણીચંદભાઈના નિઃસ્વાર્થ આત્મલોભથી આ સંસ્થાજ નહીં પણ જૈન કેમ તેની આભારી છે એમ જણાવ્યું હતું; અને આ સંસ્થા જે જે ખાતા નીમાવે છે તે દરેકને માટે સંતોષ બતાવી તેનાં સહાય આપવાની જૈનવર્ગને પ્રાર્થના કરી મેળાવડા ભરખસ્ત કર્યો હતો.

૨ બનારસનાં સમાચાર.

બનારસથી એક જૈનજંધુ લખે છે કે-“શ્રી સાગરાનંદ સૂરિજી મહારાજ ૧૧ ડાગુ સાથે પગે ચાલતાં અહીં પધાર્યા છે. તેઓ વિશ્વવિદ્યાલય જેવાં માટે પધારતાં પૂજ્ય માલવીયાજીની મુલાકાત બહુ સારીરીતે થઈ હતી. તેમની સાથે શાસ્ત્ર વિનાદ થતાં પૂજ્ય માલવીયાજી બહુજ પ્રસન્ન થયા હતા અને જેનાના જાગ્રતામાં પધારવા આમંત્રણ કહ્યું હતું; પરંતુ તેઓ સાહેબને શોખ-રજી નરફ પધારવાની તાકીદ હોવાથી વધારે ન રોકાતાં દલક્રતા તરફ વિહાર કરી ગયા છે. આવા મુનિઓ-આચાર્યો જરેખસ જૈનશાસનના ભૂષણ સમાન છે.”

૩ શ્રી જૈન સાહિત્ય પરિષદ-સુરત.

આ પરિષદ વૈદ્યાળ વડિ ૧-૨-૩ ના રોજ ભરવાતા આમંત્રણો બહાર પડ્યા છે. પારસદ્ બરાણી છે. ઝવેરી જીગણચંદ સાકરચંદ વિગેરેનાં તે સંબંધમાં વહેંચે પ્રવાસ છે. અમે તેની ફતેહ ઇચ્છીએ છીએ. (વધારે આવતા અકમાં.)

૧૦૮

શ્રી જૈન યત્ન પ્રકાશ.

૪ રાંધણપુર ખાતે આંબિલાવન આનંદના સંજ તમાં ચળેલ અભિનુદ્ધિ.

આ ખાતું શરૂ થયાને બહુ વખત થયો નથી, તેટલા વખતમાં કાર્યવાહકોના પ્રયાસથી તેના ફંડમાં રૂ. ૩૧૩૦) બરાબ્ર છે અને નાનન્ય વિ. વિષે રૂ. ૧૫૦) ના બાજમાં આંગિત કરાવવાનું કસનેલ હોતાથી તેની તિથિ ૧૧૨ નોંધાણી છે તેના રૂ. ૧૭૪૦૦) આવ્યા છે. બાર તિથિ પેકીની તિથિના રૂ. ૨૫૦) કરાવ્યા છે. તેથી તિથિ ૩૫ નોંધાણી છે, તેના રૂ. ૮૭૫૦) આવ્યા છે. રૂ. ૪૦૦) ઉપરાંતના વાચણો વિગેરે સંસ્થાને ભેટ મળ્યા છે, ઉપરાંત શેડ છવત્તાલ પ્રતાપશીએ આંગિત કરાવવાના સ્થાનની અગવડ દૂર કરવા રૂ. ૧૦૦૦૦) આપવા કયુલ કર્યા છે. જે સદાજળાંધાવ્યા બાદ તેને તેમના ગિતાશ્રીનું નામ આપવાનું સંસ્થાના કાર્યવાહકોએ સ્વીકાર્યું છે. વિશેષમાં આસો ચૈત્રની બંને ઓળીના ૧૮ દિવસોએ પોતાની તરફથી આંગિત કરાવવાનું તેજ ગૃહસ્થે (જવા. ભ.ઈએ) સ્વીકાર્યું છે. હવે દિવસો બહુ થોડા આપવાના રહ્યા છે. ધારણ પ્રમાણે થોડા વખતમાં જ્યાં દિવસો અપાઈ જવા સંભવ છે, રાંધણપુર ખાતે હાલમાં લક્ષ્મીવાનોની સંખ્યા સારી છે અને તેમાં પણ આવા ઉદારદિદવાળા ગૃહસ્થો છે તેજ તેની શોભા છે. આ સંબંધમાં ઉદારદિલ ગતાવતાર ગૃહસ્થોને તેમજ તેના કાર્યવાહકો કેશવલાલ દરજીવતદાસ વિગેરેને પણ બન્ધવાદ ઘટે છે.

૫ શ્રી જૈન યુવક પરિપદ-ભાવનગર.

આ પરિપદ જેઠ શુદ્ધિ ૧૩-૧૪-૧૫ તા. ૧૫-૧૬-૧૭ જુનના રોજ મળવાનું મુદરર લખું છે. આગવણો બહારગામ મોકલાયા છે. ઉત્સાહ સાથે જે. પ્રયુજ તરીકે નવતારી વિવાસો રા. રા. નગીનદાસ જગજીવનદાસને નીમવામાં આવ્યા છે. તેઓ યુવાન અવસ્થાવાળા અને ઉત્સાહી છે.

૬ શ્રી સિદ્ધજીન આવિકાશ્રમ. ખાડીતાણા.

આ આવિકાશ્રમની સ્થાપના વૈશાખ શુદ્ધિ ૩ ગુપ્તવારે ખાડીતાણા કાંઠે સાહેબના મહારાણીશ્રીના હસ્તથી કરવામાં આવી છે. આ ખાતાની સ્થાપનામાં શેડ તરતમદાસ સાજીજીના ધર્મપત્ની સુરજ બહેનનો તેમજ શા. મોહનલાલ મેલિદેલજીના ધર્મપત્ની બહેન હરકોરનો ઘણો શ્રમ છે. તેમણે ખાસ મુજબ બહેને આ ખાતાના ફંડમાં રૂ. ૧૫૦૦૦) ની અને વાર્ષિક રૂ. ૨૦૦૦) ની મદદ મેળવી છે. રોકેટરી તરીકે જો બે બહેનો ઉપરાંત વડીલ હરીલાલ રાંછરામની પુત્રી બહેન સમસ્ત નીમયેલ છે પ્રયુજ તરીકે બહેન સસ્સ્વતી તે શેડ દરખતરાઈ મળતમાઈ અમદાવાદરાજની પુત્રીની નીમનોક કરી છે. આગવણ મળવા પાત્રની અવસ્થાએ આવતા લાગી છે.

આ આશ્રમની સ્થાપના પ્રસંગે પાત્રીતાણના ઠાકોરસાહેબ શ્રી બહા-
દુરસિંહજી પણ પધાર્યા હતા. મેળાવડો ઘણો સુંદર થયો હતો. તેમાં વરોદરા
નિવાસી સુલોચના બહેન પધારતાં તેમના સુમનોસ ભાવણથી ઘણી વૃદ્ધિ થઈ
હતી. આંઆની તેમજ પુરુષોની ફરજ સમજાવવા માટે તેમનું ભાષણ ઘણું
અસરકારક હતું.

પાત્રીતાણના ના. ઠાકોરસાહેબ અને મહારાણીજીનું આવી રીતે જૈન
પ્રજ્ઞ સાથે લેખાનું તે ખાસ ઇચ્છવા યોગ્ય છે. અમે એના સુંદર ફોટાનું આ-
સ્થાપન કરવા ઇચ્છીએ છીએ.

પુસ્તકોની પહોંચ.

જૈનેતર દષ્ટિએ જૈન.

આ છુક સુનિરાજશ્રી અમરવિજયજીના પ્રયાસથી બહાર પડેલ છે.
તેની અંદર સંગ્રહ બહુજ ઉપયોગી કયો છે. છુકના બે વિભાગ રાખેલા છે.
પહેલા વિભાગમાં જૈનેતર હિંદુ વિદ્વાનોએ જૈનધર્મના સંબંધમાં શું શું
લખ્યું છે તેનો સંગ્રહ છે, તે અંગના ૧૩ લેખો છે. તેમાં પાછળના ૪ લેખોમાં
જૈનાચાર્યની મધ્યસ્થપણની ખુબી બતાવેલી છે. સિદ્ધસેન દ્વીવાકરની દ્વાત્રિંશીકા
અર્થ સંક્રિત આપેલી છે. આ વિભાગે પૃષ્ઠ ૧૮૭ રોકેલા છે.

બીજા વિભાગમાં યુરોપિયન છ વિદ્વાનોના લેખોનું ભાષાંતર આપેલ છે
તે ખાસ વાંચવા લાયક છે. તેમાં પૃષ્ઠ ૧૨૫ રોકાયેલા છે. આ બંને વિભાગમાં
આપેલા લેખોનું સહસ્ત્ર પ્રારંભમાં પૃષ્ઠ ૫૬ માં પ્રસ્તાવના લખીને ઉક્ત મહા-
રાજશ્રીએ પ્રદર્શિત કરેલ છે. તેમાં બહુ પ્રયાસ કયો છે.

પ્રાંતે જૈન સાહિત્યની યોજના જે જૈન પત્રમાં બે વર્ષ અગાઉ આપી
હતી તે પ્રસિદ્ધ કરેલ છે. તેમાં જુદા જુદા વિષય ઉપર ૨૫ લેખકો લેખ
લખનાર છે એમ જણાવ્યું છે, જેમાં બહોળો ભાગ (૧૬) યુરોપીયન લેખ-
કોનો છે. આ યોજના પ્રમાણેના લેખો બહાર પડવાથી જૈન સાહિત્ય પર બહુજ
અંગવાળું પડશે. મહારાજશ્રીનો આ પ્રયાસ અત્યંત સ્તુત્ય છે. છુક ઘણી
મોટી છતાં કિંમત માત્ર માર આના નામનીજ રાખી છે. બહારગામવાળાને
પેસ્ટેજ સાથે રૂ ૧) થી મળે તેમ છે. શ્રીભરૂચનિવાસી ભાઈ રાયાભાઈ
દત્તપાનાઈએ નકલ ૫૦૧ રાખીને તેમજ બીજા ગૃહસ્થોએ પણ ઘણી નકલો
પ્રથમથી રાખીને આ કાર્યને ઘણી પ્રશંસાપાત્ર સહાય આપી છે. મંજાવનારે
ભરૂચ શેઠ રાયાભાઈ દલપતભાઈ ઉપરજ પત્ર લખવાનો છે.

૨ નવતત્ત્વ વિસ્તરાર્થ.

આ છુક શ્રી જૈન ગ્રંથ પ્રકાશક સલાના જો. ભે. દ્વારા શા. જેથીગભાઈ કાળીકાલ ચેરદલાલે છપાવીને પ્રગિદ્ધ કરી છે. તેની એક નકલ તેમના તરફથી કોટ તરીકે મળી છે. તેના પ્રારંભમાં આચાર્ય શ્રીવિજયનેભિસૂરીચરને તેમજ આચાર્ય શ્રી વિજયોદયસૂરિના ફોટો આપેલ છે. ત્યારબાદ પ્રસ્તાવના અને વિષયાનુક્રમણિકા સારા વિસ્તારથી આપેલ છે. આ છુકમાં નવતત્ત્વ તેા ગાથા પણ ના આપેલા છે, પરંતુ તેનો વિસ્તારયુક્ત અર્થ પૃષ્ઠ ઉપર માં આપેલો છે. પ્રાંતે ૧૮૦ ગાથાવાળા નવતત્ત્વ આપેલા છે. પ્રકરણના અભ્યાસીને માટે આ છુક ઘણીજ ઉપકારક છે. આમાં પ્રયાત્ન આચાર્ય ડી વિજયોદયસૂરિને છે. તેઓ સહિએ તેમના વિસ્તૃત જ્ઞાનનો આ છુક દ્વારા જૈનવર્ગને સારો લાભ આપ્યો છે. કિંમત રૂ. ૪) રાખી છે. તે પ્રયાસના પ્રમાણમાં વધારે નથી. મંગલાવવા ઇચ્છનારે ઉપરજણાવેલ પ્રકાશક ઉપર અમદાવાદ મ.જે.કે.એક કરીને પત્ર લખવો.

૩ શ્રી આત્મ વલીમ પૂર્ણસંગ્રહ.

આ છુકમાં શ્રી વિજયાનંદસૂરિ (આત્માસામણ મહારાજ) તથા યુનિરાજ શ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજની કરેલી ૨૩ પૂલ્કળોનો સંગ્રહ કરવામાં આવ્યો છે. સાથે તેનો વિધિ પણ આપેલ છે. જાને કર્તા મહાપુરુષોના ફોટા આપેલા છે. યુનિરાજ શ્રી વલ્લભવિજયજીએ શોધી આપેલ છે અને લાવનગર નિવાસી ગાંધર માણેકલાલ નાનજીએ છપાવેલ છે. સહાયક તરીકે પણ સારી સંખ્યાનાં હોદેના લોકના મળી ગયા છે. છુક ઘણી ચાલી છતાંની છે. કિંમત રૂ. ૨) રાખલ છે. તે ફાલના છપાવનારા અર્ચના પ્રમાણમાં ચોક્કસ છે. છુક ખરીદ કરવા લાલક છે. શ્રી સંયયુત નિવાસી ઉત્તરકિલ શેક મોતીવ લ મુગજીભાઈને પ્રકાશકે આ છુક આપેલું કરી છે અને તેમના ફોટા સાથે તેમનું હૃદયવરિત પણ સંલેખમાં આપેલું છે. મંગાવનારે પ્રકાશક ઉપર અથવા શ્રી સ્વ આત્માનંદ સમા આવનગરના નામથી પત્ર લખવો.

૪ શ્રી સિદ્ધાયલ મહાતીર્થ સ્તવનાવળી.

આ છુક વસ્તેજનિવાસી લાવનાર ગાંધીદાસ માનચંદ કંટાકરે છપાવીને નજાર પાડી છે. ધૈર્યવંદનો, રાવનો અને સ્તુતિઓનો અંગ્રેજી માંનો કયો છે. કિંમત રાખી ગયા. એક આત્મની ટીકીટ મોહલીને મંગાવનારને કોટ તરીકે આપવા ઇચ્છા જણાવી છે. વસ્તેજ આમ લાવનગર પાસે આવેલ છે. તેથી મંગાવનારે વસ્તેજ તાગે લાવનગર એમ કરવું.

શ્રી ઉપદેશ પ્રાસાદ ગ્રંથ. મુળ.

(વિભાગ પહેલાં ને ખીજો સીલકમાં રહેલ નથી.)

વિભાગ ૩ જો. સ્થંભ ૧૩ થી ૧૮ વ્યાખ્યાન ૮૦ કિ ૩. ૩-૦-૦
વિભાગ ૪ થો. સ્થંભ ૧૯ થી ૨૪ વ્યાખ્યાન ૮૦ કિ ૩. ૩-૦-૦

દરેકના પોસ્ટેજ આઠ આના નકલો થોડી છે.

શ્રી ઉપદેશ પ્રાસાદ ભાષાંતર-વિભાગ ૧-૨-૩૫૪-૫.

દરેક વિભાગની કિંમત બે બે રૂપીઆ હતી. તેમાંથી પેલા વિભાગની
મીજ આવૃત્તિ થવાથી તેની કિંમત રૂ ૨-૮-૦ કરેલ છે. એટલે કુલ રૂ ૧૦૦
થયેલ છે. પાંચે ભાગ સાથે લેનારનો રૂ. ૧ એછો લેવામાં આવશે. ખીજા
ભાગોની પાછી મીજ આવૃત્તિઓ થવાની છે તે થશે એટલે કિંમત વધશે તે
ધ્યાનમાં રાખવાનું છે. તરતમાં મંગાવી લેવા યોગ્ય છે.

શ્રી મુંબઈ જૈન એન્ડ્યુક્શન બોર્ડ તરફથી
લેવાયેલી પરીક્ષાનું પરિણામ.

પુરૂષ વિભાગના બાલવર્ગમાં મુંબઈમાંથી ૧૯, ભરૂચ ૧, બોટાદ ૫, લીંચ
૩, જુનાગઢ ૧૬, મહેસાણા ૧, સુરત ૪, ઝીંજુવાડા ૬, થરા ૫, વલસાડ ૩,
વઢવાણ ૪, ચાણુસ્મા ૫, પાદરા ૭, પાટણ ૨, અને જુનાગઢ ૧, કુલ ૮૨
બાળ ધોરણ ખીજામાં સુરત ૨, મહેસાણા ૨ અને પાદરામાંથી ૪ કુલ ૮
ધોરણ ૧ લામાં માણુસા ૧, મહેસાણા ૩, ભરૂચ ૨ અને કરાંચીમાંથી ૧ કુલ ૭
ધોરણ ખીજામાં મુંબઈ ૬, મહેસાણા ૧, ચાણુસ્મા ૨, પાદરા ૩, ને પાટ-
માંથી ૧ કુલ ૧૬

વારણ ૪ માં બોટાદ ૧, ભરૂચ ૧ ને ચાણુસ્મામાંથી ૧, કુલ ૩
ધોરણ ૫ મું. ન્યાય વિષયમાં મુંબઈમાંથી ૧, દ્રવ્યાનુયોગમાં મહેસાણામાંથી ૧,
અમદાવાદ વિષયમાં ચાણુસ્મામાંથી ૧, પ્રકીર્ણ વિષયમાં લીંચમાંથી ૧, તથા ઇતિ-
હાસ વિષયમાં મહેસાણામાંથી ૧. કુલ ૫

કન્યા વિભાગમાં ધોરણ ૧ લામાં ખંભાતમાં ૪, લીંચ ૩, ભરૂચ ૧,
પાટ ૨, બોટાદ ૪, ભાવનગર ૬, વઢવાણ કેરુપ ૨, પાદરા ૨, અમદાવાદ
લીંચપોટલી ૧, પાટણ ૨, ને મુંબઈ ૭. કુલ ૭૪

ધોરણ ખીજામાં લીંચમાંથી ૩ ને અમદાવાદમાંથી ૧૧ કુલ ૧૪

ઝી ધોરણ ૧ લામાં કપડવંજ ૩, ઝીંજુવાડા ૧, બોટાદ ૩, વઢવાણ કેરુપ
ચાણુસ્મા ૧, પાદરા ૨ ને અમદાવાદમાંથી ૧૦. કુલ ૨૧

ધોરણ ખીજામાં પાદરા ૧, ને કપડવંજ ૧, ધોરણ ૩ નામાં ચાણુસ્મા ૩,
૫ (અ) માં કપડવંજ ૧, પાદરા ૧, ચાણુસ્મા ૨ અને ધોરણ
(ખ) માં મુંબઈમાંથી ૧ એ પ્રમાણે પાસ થયા છે.

સ્થળ સંકેતને લીધે પસાર થયેલાના નામો અમે પ્રગટ કરી શક્યા નથી.

શારદાવિજય ગ્રંથમાળા તરફથી બહાર પડેલી નીચેની છુકો અમારે ત્યાંથી મળી શકશે.

પુરુષોત્તિ ચરિત્ર મહાકાવ્ય. સંસ્કૃત. ૧૩ ચિત્રો સાથે. મૂળ. કિંમત રૂ. ૧૦)

પુરુષોત્તિ ચરિત્ર ભાષાંતર. ૧૩ ચિત્રો સાથે. કિંમત રૂ. ૫)

ઉવસાગ્રહર સ્તોત્ર લઘુટ્ટિ. ગ્રિયંકર નૃપ કથા સાથે. મૂળ. સંસ્કૃત. કિંમત રૂ.

પુરુષોત્તિ ચરિત્ર મૂળ તથા ભાષાંતરની એક સાથે દશ નકલ ખરીદનારને કમીશન દશ વીસ મળશે. સાધુ મુનિરાજ વાસ્તે તથા બહાર વાસ્તે એક નકલ મંગાવનારને તેમજ જૈન ધર્મ પ્રસારક સવાના મેળવશેને પાંચ મૂળ કિંમત કરતાં રૂ. ૧) એકો સઠમે આપવામાં આવશે.

નીચે જણાવેલી છુકો પણ અમારે ત્યાં મળશે.

ભાવનગર-જૈન સસ્તી વાંચનમાળાની.

૧ શ્રી મહાવીર પરમાત્માના દશ શ્રાવકો

૧-૪-૦

૨ શ્રી કુન્દારપાળ મહારાજ અને હેમચંદ્રાચાર્ય

૧-૪-૦

૩ શ્રી સુકિતમાર્ગ દર્શક—ભક્તિમાળા

૦-૮-૦

૪ શ્રી ચંદનમાળા મહાસતીનું ચરિત્ર

૦-૩-૦

૫ શ્રી અભયકુમાર મંત્રીશ્વરનું ચરિત્ર. વિભાગ ૨ જો
લેખક ને પ્રકાશક શા. મોતીચંદ બોધવણ—ભાવનગર. કિંમત રૂ. ૩

શાસ્ત્રી નર્મદાશંકર દામોદરે તૈયાર કરી છપાવેલ

૬ સંસ્કૃત સ્વયંશિક્ષક

કિંમત રૂ. ૧-૪-૦

આ છોકો છુકો દશ અથવા વધારે મંગાવશે તેમને યોગ્ય કમીશન આપવામાં આવશે.

વાર્ષિકા રસિકા માટે નાના નાના ચરિત્રો

૧ જય વિજય કથા.

૦-૩-૦

૨ કળાવતી વિગેરેની કથા.

૦-૩-૦

૩ સરસ્વતી વિગેરેની કથા.

૦-૪-૦

૪ સુરપાળ વિગેરેની કથા.

૦-૩-૦

૫ યશોધર ચરિત્ર

૦-૬-૦

૬ છ મોટી કથા.

૦-૩-૦

૭ તેર કાઠીયાની કથા.

૦-૩-૦

૮ ચંપક શ્રેષ્ઠી ચરિત્ર.

૦-૩-૦

૮ રતિસાર ચરિત્ર.

૦-૩-૦

૧૦ વત્સરાજ ચરિત્ર.

૦-૩-૦

૧૧ નળ હમચંતી ચરિત્ર

૦-૩-૦

૧૨ સ્થળભદ્ર ચરિત્ર

૦-૩-૦

૧૩ સુરસુદની ચરિત્ર.

૦-૩-૦

૧૪ ભુવનલાલ કેવળી ચરિત્ર.

૦-૬-૦

૧૫ શ્રી વિજયચંદ્ર કેવળી ચરિત્ર ભાષાંતર.

૦-૬-૦

૧૫ ચરિત્રો એક સાથે લેનારના રૂ. ૩) લેવામાં આવશે.